

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ.

HESIODI CARMINA.

EXCUSEBANT FIRMIN DIDOT FRATRES, VIA JACOB, 56.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΑ. HESIODI CARMINA.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΑ.
ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.
ΚΟΛΟΥΘΟΥ ΑΡΠΑΓΗ ΕΛΕΝΗΣ.
ΚΟΙΝΤΟΥ ΤΑ ΜΕΘ' ΟΜΗΡΟΝ.
ΤΡΥΦΙΟΔΩΡΟΥ ΑΛΩΣΙΣ ΙΛΙΟΥ.
ΤΖΕΤΖΟΥ ΠΡΟΟΜΗΡΙΚΑ, κ. τ. λ.

APOLLONII ARGONAUTICA.
MUSÆI CARMEN DE HERONE ET LEANDRO.
COLUTHI RAPTUS HELENÆ.
QUINTI POSTHOMERICA.
TRYPHIODORI EXCIDIUM ILII.
TZETZÆ ANTEHOMERICA, etc.

GRÆCE ET LATINE
CUM INDICIBUS NOMINUM ET RERUM
EDIDIT F. S. LEHRS.

ASII, PISANDRI, PANYASIDIS, CHOERILI, ANTIMACHI
FRAGMENTA CUM COMMENTARIIS ALIORUM ET SUIS ADJECIT
FRIDERICUS DÜBNER.

PARISIIS,
EDITORE AMBROSIO FIRMIN DIDOT,
INSTITUTI REGII FRANCIAE TYPOGRAPHO,
VIA JACOB, 56.

M DCCC XLI.

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

PRÆFATIO.

IN hoc septem poetarum corpore Hesiodo Apollonium ac Musæum subiunximus, ne reliquorum quatuor, qui de rebus Troicis sunt omnes, interrumpatur ordo. Critica, quam vocant, adhibita arte novas horum auctorum recensiones exhibendi fortasse ne facultas quidem fuisset, consilium certe non erat. Religiosi autem editoris esse putavimus, in usum suum convertere, si quid boni atque emendati virorum doctorum sive ingenio, sive studio nuper detectum invenerit. Quæ messis poetis nostris haud parcos reddidit fructus. Quo factum est, ut omnes, nisi forte Tzetzen excipere velis, permultis locis correcti, partim novam plane induti speciem, in lucem prodeant, plurimaque dici possint, quibus multæ, quas recepimus, lectiones explicentur, nonnullæ defendantur, excusentur non paucae. Ne tamen modum, qui præfationi constitui solet, transeamus, de singulis mutationibus in editione nostra obviis fusius disserere supersedebimus, quas ne enumerare quidem licebit, nisi ubi id aut paucis absolvendum, aut sine magno lectorum nostrorum incommodo non evitandum iudicaverimus.

Goettlingianus HESIODI textus quinquaginta emendationes in Theogonia, viginti quinque in Scuto Herculis a nobis receptas egregiæ Hermannii recensione (in opuscul. vol. VI, pag. 142 sqq.) debet. Quum de prisca Theogoniæ forma hodiernæque origine nihil constet (1), versus longioresve locos transponere, quomodo Hermannus hic illic faciendum docet, ausi non sumus, sed satis habuimus uncis includere, quæ, quo loco hodie leguntur, carminis tenorem interrumpunt, sive dispositionis hodierna antiquioris, sive variarum recensionum, sive interpolationum vestigia sint. Quod ad

(1) Mützellius, quem his in studiis totum esse viri docti non ignorant, in recensione libelli, in quo Sætbeerus quidam sua Gruppiique somnia de primigenia Theogoniæ specie publici juris fecit (Zimmerm. ephemm. a. 1838, num. 10 sqq.), philologiæ hodiernæ vires difficultati huius quæstionis pares esse negat.

Scutum attinet, lectores ad egregiam Hermannii disputationem de triplici huius poematis recensione remittamus oportet. Carminis enim intellectui commodoque legentium male consultum fuisset, si nulla addita adnotatione textum dispositioni a viro doctissimo propositæ adaptare voluissemus (1). De tertii, quod superest, poematis Hesiodei natura Lehrsius frater dilectus *Quæstionum epicarum* a. 1837 editarum dissertatione tertia novam exposuit sententiam, quæ, quamvis minus probata a nonnullis, maxime tamen idoneum harum rerum iudicem nacta est defensorem (2). In nostra editione singulas facile agnosces sententias, quas Lehrsius non nisi propter verborum quorundam similitudinem interpositas cum reliquo carmine vix cohærere demonstrat. Quæ idem interpolata esse iudicat, uncis inclusimus; quæ e variis recensionebus manasse vult, indicare non licuit. Multas lectiones in recensione textus Gœttingiani ab Hermanno commendatas in nostrum Operum et Dierum textum nova hac ratione dispositum introduci non potuisse apparet. Quod Hesiodi fragmentorum collectio tam aucta tamque emendata nunc in lucem prodit, id etiam Hermanno debetur, qui, postquam in recensione illa Gœttingianam collectionem castigavit multisque locis citatis locupletavit, triginta tria fragmenta addidit nova (l. l. pag. 266—271), quæ in editione nostra litera H. notavimus. Accedunt præterea complura, quæ quamquam in Lehmanni *de Hesiodi carminibus perditis particula* priori anno 1828 Berolini edita jam leguntur, a Gœttingio omissa sunt, triaque in Crameri anecdotis primum evulgata. Numeros Gœttingianæ collectionis sine ulla litera nostris apposui, numeris collectionis Lehmanni litera L., collectionis Gaisfordi vel Dindorfii litera D. adscripta est. Fragmentum CXVII Hermannus in præfatione ad Eurip. Helen. pag. XVII correxit, ejusque emendationem recepimus, quamquam Hesiodum ita cecinisse nobis persuadere vix possumus.

In APOLLONIO a Wellaueri lectionibus nonnunquam recessimus. Ex iis, quas editionis Wellauerianæ criticus (ephemm. litt.

(1) Versum 144, qualem in una trium illarum recensioneum fuisse Hermannus vult, textui suo loco subiunximus.

(2) Hermannum, qui in Jahnii annalibus philologiæ hunc librum atque illam præsertim dissertationem iudicavit. Aliud de eadem dissertatione iudicium in Zimmermanni ephemm. (a. 1836, pag. 1006 sqq.) sub calce recensioneis, quam Iulius Cæsar de illo Sætbeeri opusculo scripsit, legere meminimus.

Halenss. a. 1828, num. 305 seqq.) proposuit, has fere recepimus, e codicibus maximam partem haustas, paucas e conjectura: I. 61, ἀριστήων. 176, Ὑπερησίου. 372, πρῶρην. 672, ἐπιχνοάουσαι. 806, δορυκτῆταις. 812, ἀτημελέως. 881, ταί. 893, ἄν τοι. 1120, ὀκριόεντι. 1161, καμάτω. 1176, κακά. II. 87, φυσιόωντες. 375, τρηχεῖα. 427, ἀτίζαντες. 504, χθονίης. III. 5, τοι. 15, μὲν γάρ. 173, τε. 198, ἀνά. 286, ἐπ'. 410 et 496, φυσιόωντες. 519, ἐπιχνοάοντας, quod non recipere cautius fortasse fuisset; 1009, δέ. 1195, εὐφεγγέος. 1265, ζοφεροῖο. 1331, ὀκριόεσσα. IV. 59, δολίῃσιν. 202, δ' ἐνί. 271, προχοῇσι. 323, ἔπειτ' et punctum post versum 326; 652, ἐπίουροι. 690, ἐστ'. 800, εἰσόκε. 1103, ἐφ' Ἑλλάδι. 1212, εἰσόκε. 1260, ἀκηχεμένοις. 1324, μηδ' ἔτι. 1647, τῆς. 1711, τόφρα φαίνθη. Præterea I. 523, ἀρτύνεσθαι. 533, ὑποκλάσθη. 749, ἀμυνόμενοι. II. 28, οἶον. 573, ἔκραγε. 1180, γε et ἡδέ. III. 1374, ἐπῆϊον. 1384, γούνων. 1396, ἀπὸ, scripsimus e coniectura Struvii, qui anno 1822 in libello scholastico præter has lectiones alias etiam emendationes Apollonii dedit, elegantes omnes, sed fortasse minus veras. Lib. IV. v. 290, τῇλ' Wellaueri coniectura est. Lib. III. 1393, Hermanni ἀρούρης recepimus, quamvis, quid poeta scripserit, haud facile divinaris, vulgata tamen sensu omnino carente. Multas mutationes leviores, ad orthographiam plerumque spectantes, enumerare super sedemus.

MUSÆUS Passowii maximam partem emendationum, quibus ornatus nunc editur, Wernickio debet, cuius coniecturas in commentario ad Tryphiidorum hic illic obvias recepimus has: v. 18 et 252, ἀμφοτέραις. v. 38, βασιλειαν. v. 58, χιονέης (e codd.) et παρειῆς. v. 210, ἐμοί τινα. v. 272, τάδ' ἔειπεν. v. 309, χειμερίαις. Eodem Wernickio suadente v. 53, ἀθανάτοισιν ἄγειν, et v. 118, θαρσαλέη, e codicibus dedimus. V. 81, ἐν Hermanni coniectura, v. 271, παρακάτθεο eiusdem emendatio est e codicibus sumpta (vid. emendd. ad Coluth. v. 278, opuscc. vol. IV, pag. 223). V. 219 antiquam lectionem, εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις, restituimus (vid. Græfii *coniectanea in Musæum*, post Coluthum Schæferi, pag. 259).

COLUTHO post viri cl. Stanislai Iuliani editionem e Bekkeri recensione denuo impresso contigit ante hos undecim annos, ut Hermannus operam suam ei præstaret. Is elegantissimas huius poetæ emendationes anno 1828 edidit (repetitas in opuscc. vol. IV, pag. 205 sqq.), quarum multas in usum nostrum convertendas putavi-

mus, neque tamen eas, quas sagax viri egregii ingenium excogitavit, quod antiqua lectio putida esset, nimis languida, minus elegans, etc. Alias etiam nonnullas coniecturas non recipiendas iudicavimus, ut v. 17, τοῖσι, quia ante hunc versum aliquid excidisse probabilius nobis videtur, quæ suspicio in his carminis centonibus facillime movetur. In iis, quæ Hermannus de v. 46 sqq. disputat, illud certe verum est, Lennepii εὐρέα ineptum esse, de reliquis vero, quæ addit, longe aliter sentimus. Si quid de nostro in textum introducere voluissemus, ὀξέα scripsissemus. Qui cum Hermanno in corrupta vulgata codicisque Mutinensis lectione vocem οὐδας agnoscere vult, is coniiciat poetam scripsisse οὐδας ἄχαμπτον aut ἄχαρπον. Spatiis illis, quæ inter duos versus passim vides, lacunas indicavimus in hoc poemate, verius dixeris, in his poematis fragmentis non raras.

Quinti textum plane novum lectoribus nostris tradimus. Quamquam hic poeta alterum Rhodomannum frustra adhuc expectabat, novaque editione, quam Spitznerum et Kœchlyum coniunctis viribus parare accipimus, magnopere indiget, tamen triginta duobus his annis post Tychsenii editionem magna moles emendationum Quinti hic illic dispersarum accumulata est, in quibus non pauca invenies, quæ Rhodomannus, adeo Pauwius recte viderat, Tychsenius neglexit. Ecce subsidia, quibus instructi Posthomerorum textum recensuimus. Multa egregia in Hermanni Orphicis insunt, nonnulla utilia in Wernickii commentario ad Tryphiodorum, multa bona in Spitzneri observationibus in Quintum ad calcem libri, quem *de versu Græcorum heroico* scripsit, anno 1816 editis. Eiusdem auctoris *observationum in Quinti Posthomericæ* particula prima et altera Vitebergæ a. 1815 prodierunt, tertia anno 1837 in Zimmermanni ephemeridibus (num. 143 sqq., pag. 1161 sqq.) (1), postquam Bonitii *symbolæ criticæ in Quintum Smyrnæum* ibidem anno 1836 publici juris factæ sunt. Struvius in compluribus libellorum scholasticorum, quos inter annum 1817 et 1822 Regimontii edidit, egregias Quinti emendationes proposuit (2). Glasewaldi *coniectanea* in poe-

(1) Spitznerus omnes, quas de Quinto scripsit, observationes in uno volumine coniunctas nuperrime edidit.

(2) Quo rariora hæc Struvii opuscula sunt paratuque difficiliora, eo maiores gratias lectores nostri habebunt viro clarissimo et humanissimo *de Sinner*, qui e bibliotheca, quam habet opulentam atque exquisitam, integram illorum collectionem nobiscum communicavit.

tam nostrum anno 1817 Vitebergæ evulgata non vidimus. Quum tamen ab aliis interdum laudentur, nihil eorum, quæ bona insunt, nos fugisse putamus. Lehrsius, a quo pauci Quinti loci in *quæstionibus epicis* emendati sunt, magnum numerum emendationum per literas nobiscum communicavit, cuius benevolentiae verbis nostris lectorumque nostrorum gratias amantissimo fratri agimus. Idem nos monuit, poetæ nostri libros Eustathio auctore (ad Iliad. pag. 4) Δόγους esse inscribendos. Novissimum idque optimum subsidium ad emendandum Quintum Kœchlyus nuper suppeditavit, qui codice Monacensi denuo collato *Emendationes et adnotationes in Quintum Smyrnæum* in actorum Societatis Græcæ, quæ Lipsiæ floret, Vol. II. Fasc. I. anno præterito in lucem emisit. Nisi hic fasciculus sero ad nos pervenisset, prior Posthomerorum pars bonis nonnullis lectionibus fuisset locupletata, quas recipere non amplius licitum erat. Iam nostræ editionis lectiones a textu Tychsenii recedentes hic subiungimus, prætermissa permagna copia correctionum minoris momenti ad accentus, ad orthographiam atque interpunctionem pertinentium. Legitur enim

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
L. I. v. 2. κέκυθα	κεκῦθαι	v. 426. τῇ	τῆς
v. 11. ὑπαι	ὑπὸ	v. 434. ἐπ'	ὑπ'
v. 22. ἔδν	ἐόν	v. 443. αὖ	αὐθ'
v. 32. νυ	τιν'	v. 448. κεῖνα]	κεῖνη
v. 39. ὑπαι	ὑπὸ	v. 457. ἐξαρχῆς	ἐξ ἀρχῆς
v. 44. κυανῶπις	κυανῶπης	v. 468. ἐπεντύνεσθε	ἐπεντύνεσθαι
v. 58. ἐρατεινόν,	ἐρατεινόν·	et ἐντοσθι	ἐντοσθε
v. 60. ὑπαχλύνη	ὑπηχλύνη	v. 490. κέδασσεν	κέασσεν
v. 99. τοῖα	τοῖον	v. 492. κέκλιτο	κεκύλιστο
v. 136. ἐν	ἐνι	v. 504- ἀρραδίησι	ἐγχείησι
v. 147. ἔθετ'	ἔλετ'	v. 505. Λαομέδοντος	λαὸν ἐλόντες
v. 159. βουπλήγαν, τὸν	βουπλήγ', ὃν	v. 529. Δήιχον, ἥδὲ	Δηίοχον τ' ἰδ'
v. 166. ἀάσχετα	ἀάσχετον	v. 542. θορεῖ	θόρη
v. 167. τε, τὸν	θ', ὃν	v. 558. ἵκεσθε	ἵκεσθον
v. 168. κιοῦσα	κιοῦση	v. 563. Ἦ. μέγα τοι δ'	Ἦ μέγα· τοι δ'
v. 179. Ἦ δ' οἴη	Οἴη δ' ἦ	v. 575. ἐπέεσιν	ἐπέεσσιν
v. 190-200. θεῆσιν· Ἐκπά- γλως δ' ἦ σείο, θεοῦ γένος, ἐστὶ γενέθλης·	θεῆσιν Ἐκπάγλως, ἦ σεῖο θεουδέος ἐστὶ γενέ- θλης·	v. 583. ἔτλης	ἐφης
v. 217. λαβόντες	βαλόντες	v. 596. μελέεσιν	μελέεσσιν
v. 246. ἐν	ἐνι	v. 598. δῦσαν	δῦσαν
v. 254. θερμώδουσαν	θερμώδοσαν	v. 613. ὑπαι	ὑπὲρ
v. 259. ὀκρυόεντι	ὀκρυόεντι (1)	v. 615. ἥδ'	ἦ
v. 286. πολυγνάμπτησιν	πολυγνάμπτοισιν	v. 673. τετρυγμένοι, αἰψά γε	τετρυμένοι αἰψα
v. 287. ἐν	ἐνι	v. 677. ἀεικτυπέοντι	ἐπικτυπέοντι
v. 308. κυδοιμός	Κυδοιμός	v. 715. ἀθανάτοιο	ἀκαμάτοιο
v. 310. θανάτοιο	Θανάτοιο	v. 723. ἤμαχε	ἦπαφε
v. 326. οἶ	ὦς	v. 724. οὐνεκα	εἴνεκα
v. 341. μιν	οἱ (2)	v. 727. μέμβλετο	μέμβλεται
v. 370.	in uncis.	v. 752. ὀπη	ἐπεῖ
		v. 753. θέμις ἐτ' ἄτη	Θέμις ἐτ' Ἄτη
		v. 759. προπάροιθεν	τοπάροιθεν

(1) Ad v. 256 Struvius: «Perpetuus, inquit, poetarum usus postulare videtur δορτ. » Quia admissa mutatione τῇν esse scribendam Lehrsius vidit. Conf. IX, 259, ubi Kœchlyus vulgatam (δόρτυ) defendit.

(2) Lehrsius vult μετ'. Idem ad v. 336: «βίην, fortasse λίην. »

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 761. ἐξεφάνθη	ἐξεφάνθη	v. 440. ἐπιστάμενος	ἐπισταμένως
v. 793. μένος μέγα	μέγα σθένος (1)	v. 443. ἐπεσσυμένως	ἐπεσσυμένῳ
L. II. v. 6. σκοπιάσκον	σκοπιάζον	v. 452. αὐτῇ σὺν φήμῃ	αὐτῇ κεν φήμῃ
v. 30. πω	που	εἰ μεγάλθυμον	τάχα θυμόν
v. 48. ὄρνυτ'	ὥρνυτ'	v. 457. περιώσιος	περιώσιον
v. 55. ἡ μὲν	ἡμὲν	v. 464. ὀφελὲν με	ὀφελόν με
v. 59. ἐνὶ	μετὰ	v. 467. ἀγανούς τε	γεραρούς τε
v. 61. ὀφελεν, καὶ	ὀφελον καὶ	v. 469. δ' ἔθηκεν	δὲ θῆκεν
v. 80. μαρναμένῳ	παρφαμένῳ	v. 480. πένθος	θυμόν
v. 127. Μέμνων	Μέμνων	v. 481. λευγαλέον· τό με εἶθε	πένθος λευγαλέον· τό
v. 163. τάχα	τοῖς	v. 502. ἀκάχησας	ἀπάχησας
v. 165. ἐν	ἐνὶ	v. 526. ὁ	δγ'
v. 169. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	v. 538. οἶον, δτ'	οἶόν τ'
v. 174. κεν	καὶ	v. 614. ὄν	τόν
v. 187. ὕστερος	ὑστατος	v. 619. ἄλλοτε	ἀλλ' ὅτε
v. 196. ἅπαν' οἱ	πάν' τοὶ	v. 661. θοῇ	θεάν
v. 200. ἔσαν εἰ ἀγυῖα	ἔσαν εἰ ἀγυῖα	v. 665. Ἀλλ' ὅτε	καὶ τότε
v. 224. θηγόμεν' εἰ πάρος	θεινόμεν' εἰ πυρός	v. 714. εὐ πνείοντες	εὐπνείοντες
v. 232. βαρὺ	βαθὺ	v. 716. δ' ἐγίγνετο	δὲ γίγνετο
v. 233. οἱ γ'	οἱγ'	v. 783. τὰ μὲν	τά τε
v. 289. γὰρ	δὲ	L. IV. v. 6. σχεδόν	πέδον
v. 300. ἔτι ἐλθέμεν	ἐτ' ἐπαλθέμεν	v. 17. αὖ	αὐθ'
v. 314. μόγου	μόθου	v. 22. ἡ	τοῦ
v. 320. Μέμνων	Μέμνων	v. 27. ἐπέδρακεν	ἐσέδρακεν
v. 339. τοὶ	οἱ	v. 33. αὖ	αὐτ'
v. 361. μοῖρα	Μοῖρα	v. 46. δ' ἐγήθειον	δὲ γήθειον
v. 421. προφερεστέρα	προφερεστέρα (2)	v. 70. δῆτ'	δαῖτ'
v. 446. βεβλημένον	βεβλημένον	v. 93. ἤδετα	ἔλδετα (4)
v. 495. ὑπέδραχεν	ἐπέδραχεν	v. 146. ὅσσ'	ὥς δ'
v. 520. ἡ μὲν εἰ ἡ δ'	ἡμὲν εἰ ἡ δ'	v. 168. ἔσσυτο	ἴστατο
v. 543. ἄορ	αἶμα	v. 185. οἶδε	δοιοὶ
v. 546. ἐπεσμαράγησε	ὑπεσμαράγησε	v. 249. δένδρ'	δένδρε'
v. 602. θέρους	θέρευς	v. 265. ἐν	ἐνὶ
v. 618. οὐτ' ἄρ' εἰ ὀπίσατο	οὐ γὰρ εἰ ὀπίσατο	v. 277. γ' ἐτέρπετο	τε τέρπετο
v. 665. ῥά Ἠλιάδες	μὲν ἄρ' Ἠλιάδες	v. 311. κρατερώτερος	κρατερώτατος
v. 666. ὥϊξε	ἤϊξε.	v. 326. ἐνεγγυς	ἐγγύς
L. III. v. 28. δ' ἔθηκε	δὲ θῆκε	v. 364. ἤλασε	δκλασε
v. 49. ἡκαχες	ἡκαφες	v. 383. Ἰάσονος	Ἰήσονος
v. 57. εἰ	οἱ	v. 396. ἀμφιτετρυμμένα	αἶψα τεθρυμμένα (5)
v. 58. οὐδ'	οὐτ'	v. 400. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 65. ὑπὲρ	ὑπὲκ	v. 416. ἐπαλγύνεσκε	ἐτ' ἀλγύνεσκε
v. 69. τλήτω	στήτω	v. 420-421. ἀπόνητο, ἀγλαόν·	ἀπόνητο· ἄχνοον —
v. 70. τοῖ	οἱ	v. 441. θέρους εὐθαλπέος	θέρευς εὐθαλπέος
v. 94. οἱ δὲ	ἡδὲ	v. 445. μὲν	μιν
v. 114. σχέτλιε	σχέτλιος	v. 487. ἔλευσσαν	ἐνευσαν
v. 159. ἤριπε γαίης	ἤριπε, βαιὸν	v. 488. ἰδμονι πυγμαχίης	ἰδμονι, παμμαχίης
v. 169. τίσεσθ'	τίσεται ἄρ' (3)	v. 522. ἐνθορον·	ἐκθορον·
v. 184. εἰ	οἱ	v. 559. ἐν	ἐνὶ
v. 190. ἀρήγετε	ἀρήγοιτ'	L. V. v. 14. ἀμφιτέτυκτο	ἀμφετέτυκτο
v. 210. πόλιν εἰ εἰρύσαντες	πτόλιν εἰ εἰρύσωμεν	v. 35. θανάτου	Θανάτου
v. 222. τε	ῥά θ'	v. 36. ὑσμῖναι	Ἵσμῖναι
v. 225. ὑπαί	ὑπὸ	v. 72. μειδιόωσ'	μειδιόων
v. 295. δῆ	δῆτ'	v. 125. κ'	τ'
v. 304. ναιετάασκεν	ναιετάασκεν	v. 126. νύ κεν	νῦν
v. 319. ἀπαι	ἀπὸ	v. 127. μετεύαδεν	μέγ' εὐαδεν
v. 340. ἐμπνέοντα	ἀμπνέοντα	v. 134. Ἰδομενῇ· αὐτόν,	Ἰδομενῆα κλυτόν,
v. 379. οἱ	οἱγ'	v. 145. δῶη	δῶη
v. 386. εὖτε	ἔστε	v. 169. ἀνέρα, ὄντινα τῶνδε	ὄντινά κεν τῶνδ' ἄνδρα
v. 409. τ' αὖ	δ' αὖτ'	v. 176. ἐρατεινήν·	ἀλεγεινήν·

(1) V. 792 Struvius συγκεῖσθαι coniecit pro συγγεῖσθαι.

(2) V. 391 οἱ pro altero μοι scribendum esse coniicimus.

(3) Olim τίσετε, Hermannus voluit τίσαιτ'. Suamne lectionem Tychsenius sine codice e iudicio suo, an e codice huius serit sine iudicio, nescimus.

(4) Spitzneriemendatio. Struvius et Bonitius maluerunt φρεσὶ μῆδεταί, Lehrsio κῆδεταί in mentem venit. Mox v. 168 ἴστατο Lobeckii coniectura est ad Aiac. p. 156.

(5) Struvius, cui hæc emendatio debetur, αἶψα dubium esse ipse confitetur, Lehrsius αὐθι fortasse scribendum coniicit.

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

IN TYCHSENII EDITIONE :

IN EDITIONE NOSTRA :

v. 212. ἔχεις	ἔχεις
v. 216. μ' ὑπόεικε	μοι ὑπείκε
v. 240. οὔτιδανόν εἰ ἀργαλέον	ταρβαλέον οὔτιδανόν
v. 249. ζεύγλης	ζεύγλης
v. 256. εὐσθενέα	εὐσθενέος
v. 281. μητιόωντο	μητιόωνται
v. 299. καταβοσκομένοι·σιν·	κάτα βοσκομένοι·σιν·
v. 354. ἀλλά γ'	ἀλλ' ἄρ'
v. 359. ὥς	ὥς
v. 362. ὀρεξεν·	ἔρεξεν·
v. 386. ἦδε	ἦε
v. 388. βίη	βίη
v. 393. ὑπέβραχε	ἐπέβραχε
v. 394. ὑπετρομέεσκον	ὑποτρομέεσκον
v. 399. ἐπεὶ	ὅτι
v. 422. ἦκαχε	ἦπαφε
v. 435. ὑποπτώσσωσι	ὑποπτώσσωσι
v. 436. ὅτ'	ὅ δ'
v. 444. κύων·	κύον·
v. 457. χόλον	δόλον
v. 460. ἐπιθήμεναι,	ἔτι βήμεναι,
v. 469. χεῖρες·	χερσὶν
v. 470. δέ κεν	δέ καὶ
v. 492. ὀδυρομένοις εἰ δῖον	ὀδυρομένων εἰ δῖαν
v. 509. ἐβλαβεν	ἐβλάβη
v. 517. ὄφρα με	ὄφρ' ἐμὲ
v. 523. ἀπάντων	ἀνασσαν
v. 524. ἀνασσαν ἔμεν, ὄσσων	ἀπάντων ἔμμεν, ὄσων
v. 550. νῦν μὲν	μὲν μοι
v. 554. ἀνδρέεσιν	ἀνδράσι οἱ
v. 555. ἐπ'	ἐν
v. 563. θεήν,	θεᾶν,
v. 587. καὶ	οἱ
v. 611. ἀμφιχάνωσιν	ἀμφιχάνωσιν
v. 619. περὶ δινήσαντο·	περινήσαντο·
v. 622. καὶ	οἱ
v. 649. πολυκμήτος	πολυκμήτου
L.VI.v. 35. ἐκ	ὑπὲκ
v. 54. ἀνέρας, ἡδ' ἵππους,	αὐτοῖς ἡδ' ἵπποις,
v. 81. κεν	καὶ
v. 99. βαλόντες,	βάλοντο,
v. 114. ἀποσκοπίαζον	ἀπὸ σκοπίαζον
v. 126. ἥμενοι	ἥμεροι
v. 131. ἔσπετο	ἐπλετο
v. 145. καθ'	καὶ
v. 149. ἤρετο	εἰρετο
v. 151. ἐνθ' ἄρα	ἐνθάδ' ἄρ'
v. 183. ἠύχοντο	εὐχοντο
v. 194. ἴσαν	δῶσαν
v. 209. ἐπὶ	ὑπὸ
v. 214. μὲν	ῥα
v. 224. ἐτίνυτο	ἐσίνετο
v. 225. χρυσοῖο	χρυσέοιο
v. 227. Στυμφαλίδες·	Στυμφηλίδες,
v. 247. ὑπὸ	ἐπὶ

v. 250. καρήατα δ'	κάρη δέ οἱ
v. 258. ἄλλοθεν	ἀλλυδῖς
v. 283. αὐ	αὐθ'
v. 298. ἐωλεπεν	έωλεπεν (1)
v. 317. Πολυδάμαντα	Πουλυδάμαντα
v. 329. αὐτῶν ἡδ'	αὐτῶν τ' ἡδ'
v. 384. τῷ δ' ἐπι	τῷ δ' ἄρ' ἐπ'
v. 388. σχέτλιε,	σχέτλιος,
v. 392. ὅς	ὅ
v. 418. ἔτι ἔλπη	ἐτ' ἐέλπη
v. 457. τετυγμένα	τετυμμένα
v. 474. δ' ἐκείνο	δὲ ἐκείνο
v. 485. τεταγμένη	τεταμμένη
v. 500. δὴ τότε γ'	δὴ ῥα τότε
v. 526. ἐμπνείοντα	ἀμπνείοντα
v. 532. ἡδὲ	ἡε
v. 533. ἀολλίσσωσ'	ἀολλίσσωσ'
v. 544. ἀρίδης	ἀρίδης
v. 580. Ἐχέμμονα δηϊότητι	ἐών ἀνὰ δηϊότητα
v. 592.	in uncis.
v. 602. ἐπεσσύμενος	ἐπισπόμενος
v. 604. ἐνα	ἐνὶ
v. 631. Μόνυσον	Μόσυνον
L.VII.v. 28. ὑπὸ	ὑπαί
v. 38. πόνου	γόου
v. 57. ἔξεεν	ἔρρεεν
v. 65. τεθνεότες	τεθνεώτες
v. 71. θεῶν ἐν	θεῆς ἐνὶ
v. 77. πνοιῇ	πνοίης
v. 78-79.	lacuna. (2)
v. 79. οὗτοι εἰ ἄλλος	οὔτι εἰ σχολιὸς
v. 137. φάραγγας	φάραγγος
v. 163. μίην	μίαν
v. 175. προπάροιθε	τοπάροιθε
v. 196. τεύχεα	τεύχεσι
v. 247. ἄτροπος εἰ μοῖρα,	Ἄτροπος εἰ Μοῖρα, (3)
v. 248. ὑπέκλασε	ὑπέτμαγε
v. 254. ὄρνυτο·	ὠρνυτο·
v. 261. πυμάτων	μυχάτων
v. 264. ὑπ' ἀργαλέης ὑσμίνης,	κατ' ἀργαλέας ὑσμίνας,
v. 285. οὔνεκα	τοὔνεκα
v. 290. οὔνεκ'	εἵνεκ'
v. 299-300.	lacuna. (4)
v. 340. μεγάλας	ἀταλάς
v. 348. λαοῦ	ἄλλοι
v. 372. ἄρ'	ἀν'
v. 381. φέρων, καὶ ὄσ'	φέρων κλέος (5)
v. 395. πολυῤῥοβόιοιο	πολυῤῥοβόιοιο
v. 426. δὲ	δὴ
v. 436. νεῶς	νεὸς
v. 468. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 475. μὲν ἐπέπλετο	σφίσιν ἐπλετο
v. 483. τε ἰδὲ	τ' ἡδὲ
v. 485. αἰψ'	ἄψ
v. 498. ὀκρυέεσσαν	ὀκριέεσσαν
v. 510. ἀνδρῶν,	αὐτῶν

(1) Idem mendum sæpius nobis tollendum erat, ut v. 21; VII, v. 692, etc.

(2) Lacunæ, quas in nostrum textum introduximus novas, solo spatio, quas Tychsenii editio iam habuit, asteriscis notantur.

(3) V. 224, quem Tychsenius primus exhibuit, παρατεκτῆσθαι vix recte habet. Coniicimus poetam scripsisse προ-
παροιθε τανύσσαι vel τιταίνειν vel τιτῆναι.

(4) Quam lacunam ex Homeri Od. λ. 129 facile explendam Lehrsus vidit.

(5) Spitznerus χάριν voluit. Nos Lobeckii emendationem recepinus, nihil dubitantes, quin epici poetæ, qui ὀπάζειν
κλέος, κύδος φέρειν εἰ κύδος ὀπάζειν (conf. noster XII, 252, 265, 273) dicebant, φέρειν κλέος dicere potuerint.

IN TYCHSENII EDITIONE.	IN EDITIONE NOSTRA:	IN TYCHSENII EDITIONE:	IN EDITIONE NOSTRA:
v. 532. ἀήρ·	αἰθήρ·	v. 301. ἐπέπνευσεν	ἐνέπνευσεν
v. 547. καναχῇ εἰ περὶ πέτρῃ,	καναχῇ εἰ περὶ πέτρῃ,	v. 311. ἐρυμνῇ	ἐρεμνῇ
v. 549. βήμεναι	δύμεναι	v. 324. ἐπιτέρπετο	ἐπετέρπετο
v. 584. δῖον,	δεῖος,	v. 330. ἡγαθέοισιν ἐπέφρα-	ἡ ῥα θεοῖσιν ἐπεφρά-
v. 640. κύσεν	κύσσειν	σεν	σατ'
v. 650. φήσασκεν εἰ ἔμμεν,	φαίης κεν εἰ εἰναι	v. 336. οἱ	τοῖ
v. 653. ἄρ	ἄρα	v. 376. οὐνεκ' οἱ ἔλκος ἐμελ-	οὐνεκά οἱ μέλαν ἔλκος
v. 656. κέκευθε	κεκεύθει	λεν εἰ ἰκέσθαι,	εἰ ἰκανε, (3)
L.VIII. v. 4. περὶ	ποτὶ	v. 382. ὑπὸ βρωθέντα θαλάσ-	ὑποβρουθέντα θαλάσση·
v. 11. μαψιδίῃ	μαψιδίῃ	σης·	
v. 41-42.	lacuna.	v. 384. ἀπὸ στυφελοῖο,	ἄπο, στυφελοῖς —
v. 48. δὴ	δὲ	v. 392. παρέκειτο γε	παρεκέλιτο
v. 79. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 409. ἤροντ'	εἰρόντ'
v. 99. Ἔνθ'	Ἔν δ'	v. 420. μέγα	μάλα
v. 103. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 467. ἀμφοῖς ἐχρίσαν	ἀμφοῖ ἐ χρίσαν
v. 137. δὲ	δέ ἐ	v. 469. οἱ	τοῖ
v. 157. ἀκρονύχων	ἄκρον ὕδωρ	v. 496. a Rhodomanno in-	lacuna.
v. 235. ὀχέεσσι	ὀχέεσσι	ventus.	
v. 303. ὅς τε πάροισιν	ὅς τοπάροισιν	v. 501. ἄλλῃ·	ἄλλῃ·
v. 304. ναιετάσκει	ναιετάσκει	v. 502. αἶσαν,	αἶση,
v. 305. ἔδρασκεν αἶαν.	ἔδρασκε γαῖαν.	v. 519. εἰπου τις	τῶν εἰ τις
v. 332. περιβρίψῃ	περιβρίψῃ	v. 520. πέλεται νόος ἀνδρά-	νόος ἀνδράσι γίνεται
v. 333. θάττον	τυτθῇ	σιν ἐσθλοῖς.	ἐσθλοῖς,
v. 337. Τρῳᾷς et ἄλλους	Τρῳσὶν et ἄλλον (1)	L. X. v. 30. ἀλλὰ γ'	ἀλλ'
v. 338. λαὸν ἐπαίσσοντας·	λαοῦ ἐπαίσσοντος·	εἰ ἀλευομένους	μέγ' ἀλευομένους
v. 339-340.	lacuna.	v. 32. ἔτι	ἐπὶ
v. 345. ἔδεισε·	ἔσεισε· (2)	v. 42. τοι εἰ κάκείνω	κεν εἰ καὶ κείνω
v. 377. ἄρα	ἄφαρ	v. 54. ὁμοῖς	ὁμοῖς
v. 378. τεύχεσσι	τείχεσσι	v. 64. ὀτρύνοντες	ἀρτύνοντες
v. 381. νεφέεσσι	νιφάδεσσι	v. 66. ὥς που	ὥς ἡ
v. 400. οἱ ἤθελε θυμὸς ἀμύνειν	ἀμύνειν ἤθελε θυμῷ	v. 67. εἶαρος	χείματος
v. 412. ἐτέρωθεν	ἐτέρωσε	v. 68-69. — φύει, ἡδ' ὥστε	— χέει, ἡ ὥς ὅτ' ἀν' ἀζα-
v. 436. ἐν	ἐν	δι' ἀζαλέης ξυλόχοιο Πύρ	λέην ξυλόχον πύρ Αἰθό-
v. 438. κραδίῃ	κραδίῃ	βρέμει αἰδύμενον, ἡδ' ὥς —	μενον βρομέει, ἡ ὥς —
v. 459. πάντας εἰ ἐπεί	παντ' εἰ ἐπείῃ	v. 73. ἄλλον	ἄλλῃ
v. 484. ἀνέμβατον	ἀνάμβατον	v. 81. Ὑάλλον, εὐγλώχινι	Ὑάλλον, εὐγλώχινι
L. IX. v. 2. ἀπείριτος	ἀπείριτον	v. 87. Χεδιόν τε,	Σχεδιόν τε,
v. 55. οὐδὲ σ' ἐγὼ περ	οὔτε σ' ἐγωγε	v. 89. Γαληνόν,	Γαληνόν,
v. 81. αὐτὸν	αὐτοῦ	v. 91. ἅμα πῖονι	ἅμ' ἀπείρονι
v. 83. ὀλέσση·	ἐλάσση·	v. 126. ναιετάσκειν	ναιετάσκειν
v. 88. μοῦνος	μοῦνον	v. 131. πονέουσιν	περ' εὐῶσαν (4)
v. 110. ἐντύναντο	ἐντύναντο	v. 132. δ' ἄρ'	γάρ
v. 114. παρανήεε	παρενήεε	v. 135. κείνο δ' ἴησι	εἰ δ' ἐπίηθα,
v. 119. αὐτοῦ.	αὐτοῦ.	v. 136. ἱκηται,	ἱκηται,
v. 132. μίγῃ	μίγῃ	v. 139. καὶ μιν ἀεὶ σπαίρου-	καὶ ῥα μιν ἀσπαίρου-
v. 134. ἔγχει	ἔγχεσι	σαν	σαν (5)
v. 160. ὑπέρχετο·	ὑπώχετο·	v. 143. Φύλαϊς εὐζωνος	Φύλλις εὐζωνος
v. 195. αὐθις	αἰέν	v. 155. ἀνευ	ἀνευθ'
v. 241. ἐτέρωθε	ἐτέρωθε	v. 172. πέτρης,	πέτρης,
v. 259. δόρυ	δορὶ	v. 194. ὥς ἐτεδὸν καύσαιτο,	ὥς ἐτεδὸν, κεκέδαστο
v. 260. ἦερα	omissum,	μέγας	μέλας
εἰ τοῖον φάτο μῦθον·	ποτὶ τοῖον μῦθον εἶπεν.	v. 241. ἔτ' ἐμίμνε	ἔτι μίμνε
v. 298. δὲ βοήσας	δ' ἐβόησε	v. 250. ἐννεσίῃ	ἐννεσίης
v. 299. Τρῶεσσι	Τρῳσὶν δὲ	v. 276. βεβλημένος	βεβολημένος

(1) Lehrsus ad hunc versum: « ἐτίνωτο, fortasse εἰσίνετο. » Conf. VI, 224.

(2) Egregiam hanc coniecturam vir cl. C. Lachmannus communicavit cum Lehrsio, amico suo, qui ipse coniecerat ἱδρῖσι.

(3) Ad v. 347 Lehrsus: « ἀπαναίνεται fortasse ἀγριαίνεται. »

(4) Orellius in epistolis philologicis (pag. 407) præter hanc emendationem tres alias (X, 105; XII, 580; XIII, 159) proposuit, quas recepimus. — Quum in nonnullis codicibus huius versus lacuna verbo ἐτείρετο expleatur, ea-que, quæ sequuntur, cum præcedentibus vix cohaereant, cui malo Kæchlyi coniectura non medetur, plura excidisse suspicamur poetamque huiusmodi aliquid scripsisse:

ἀθανάτην περ' εὐῶσαν· ἐτείρετο δ' οἱ φίλον ἦτορ,
πρὶν κείνῳ φιλότῃ μιγήμεναι, ἥς ἔτι νῦν περ
εὐνῆς σῆμα κ. τ. λ.

(5) Kæchlyi coniectura. Lehrsus voluit μένει σπαίρουσαν vel μένει ἀσπαίρουσαν.

IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :	IN TYCHSENII EDITIONE :	IN EDITIONE NOSTRA :
v. 277. νούσῳ, καὶ	νούσῳ τε καὶ	v. 99. κάρτεος	θάρσεος
v. 309. μεγάροισι, μεγ' ἀ- σπετα	μεγάροισιν ἀάσπετα	v. 103. ἡ Διὸς	ἐκ Διὸς
v. 357. ἐμπροσθεν εἰ ἐμβεβα- υίας·	ἐντοσθεν εἰ ἐμβεβαυίης·	v. 106. γένος ἀμφιλιποῦσα,	ἔξος αἰπὺ λιποῦσα
v. 379. προπάροιθεν	τοπάροιθεν	v. 111. ἐνδοθι	ἀγχόθι
v. 398. με ἄσπετον	μ' ἀάσπετον	v. 124. ἐς	ἀν'
v. 405. ἐδάμασσα	ἐδαμ' αἶσα	v. 127. δεύοντο	δεύοντ' ἐκ
v. 406. οὐ γούωσα	οὔτι γούωσα	v. 135. ὀκρυόεντι	ὀκριόεντι
εἰ τόσον, ὅσον	τόσον, ὅσον ἄρ'	v. 164. ἐπὶ	ποτὶ
v. 408. κείνη	κεῖνον	v. 176. ὑπεσμαράγησε	ἐπεσμαράγησε
v. 409 et 410. ἡδὲ	αἰ δὲ	v. 186. οὔδεος	οὔρεος
v. 413. κώκυσεν,	κώκυσ',	v. 188. περὶ	ἀμφ'
v. 428. ὄφελόν ποτε	ὄφελον τότε	v. 198. ἐν	ἐκ
v. 431. ἥως·	αἰών·	v. 209. ἡμέας	ὕμέας
v. 435. εὐπέπλους	εὐπέπλους	v. 212. γαίη ἀπειρεσίη· εἰ ἀμμιν	γαίη ἀπειρεσίη· ὕμμιν
v. 459. μακρὸν περὶ κωκύε- σκον.	μόρον περικωκύεσκον.	v. 220. νῦν εἰ ἀκριτόμυθοι,	κλυτοὶ εἰ ὄβριμόθυμοι,
v. 465. βοήσατο	γοήσατο	v. 224. τι	κε
L.XI. v. 6. ἡδὲ	οἱ δὲ	v. 236. μίμνετε	μίμνεν
v. 9. ἱκελοι	εἰκελοι	v. 257. τοι	που
v. 23. δὴ	δὴ	v. 258. πολέμου	πολέμοιο
v. 25. ἀνίη	ἀνίης	v. 260. αὐ	αὐθ'
v. 56. ἐς δορί	ἀορι	v. 275. Νέστωρ	Νέστωρ
v. 59. ἄμα πέπτατο	ἀμ' ἀπέπτατο	v. 277. τις	τοι
v. 63. αἰνόν	αἰνοῦ	v. 284. μιν	τόν
v. 66. ἐπὶ	τότε	v. 301. δ' ὑπ' Ἀρηί	κεν ὑπ' Ἀρει
v. 103. τῷ	τοῦ	v. 313. οὔρεϊ οὔτε	οὔρεϊ τ' οὔτε
v. 123. ὑπαί	ὑπὸ	v. 315. δ' ὁ	δὲ
v. 136. βροῆς	βροῆς	v. 323. Ἀντίμαχος	Ἀμφίλοχος
v. 161. δ' ἄρ' λαίνετο	δ' λαίνετο	v. 331. ἡ μὲν	ἡμὲν
v. 173. ἐσσυμένως	ἐσσυμένους	v. 333. αὐ	εὐ
v. 194. λείπεν εἰ κραταιήν	λίπεν εἰ κρεμαστήν,	v. 343. ἔργῳ εἰ ἀνακτας	ἔργον εἰ ἀνακτες
v. 195. ἐμπεφυῖαν	ἐκπεφυῖαν	v. 394. γινῶναι	γινώμεναι
εἰ εὐγνάμπτοισι χα- λινοῖς,	εὐγνάμπτοιο χαλινοῦ,	v. 410. εἶθεεν	εἶδεταί
v. 208. οὐς, ἄμοτον	οὐς τ' ἄμοτον	v. 414. θεή· λευκαὶ δὲ	θεά· γλαυκαὶ δ' ἄρ'
v. 209. εὐψή ὑπαί	τύψεν ὑπὸ	v. 430. περιστενάχουσι	περιστενάχοντο
v. 219. ἄγε θέσθ'	ἄζεσθ'	v. 445. τῷ	τοῖ
v. 249. ἀπροτίοπτον ὁμίχλην·	ἀπροτίοπτος ὁμίχλη·	v. 453. κικλήσκουσιν,	ἐπικλείουσιν,
v. 251. ἔλονται	ἐλοιντο	v. 461. ἴξαν	ἴξον
v. 284. ἐπ'	ἄρ'	v. 467. ἐνθα	ἐν δὲ
v. 286. μετ'	μέγ'	v. 476. ὅς	ὅγ'
v. 324. αὐτέων.	αὐτέων.	v. 484. καὶ ἐπὶ	ἢ ἐπὶ
v. 360. ἐντύναντο	ἐντύνοντο	v. 488. ἀφραδίη	ἐν κραδίη (2)
v. 361. μή—ἀρμη.	μή—ἀρμη.	v. 495. λυγρὸν	λυγρῷ
v. 365. τοῖαι Ἀργείων	τοῖαι ἄρ' Ἀργείων	v. 496. ἐπὶ	περὶ
v. 367. ἀρηράμεναι	ἀρηράμενοι	v. 515. ἀγλὺς ἄρ' ἀμφεκάλυψε	ἀγλὺς ἀμφεκάλυψε
v. 372. βελέμοις,	βοεΐαις,	v. 528. ἤεν,	αἰέν,
v. 379. βρόμος et δ'	βρόμος et θ'	v. 544. ἄρα	ἄμα
v. 432. πόληος, ἐὼν	πόληος ἐῆς, (1)	v. 545. χαίρετε	χαίρετ' ἄρ'
v. 450. ἐπιβήσατο	ἐπεβήσατο	v. 559. πού	γάρ
v. 472. συνηλόιωντο	συνηλοῖοντο	v. 564. οὐνεκά σφιν μέγα	οὐνεκ' ἄρα σφίσι
v. 495. καὶ	σὺν	v. 580. οὔρεσι καγχαλώωσα	οὔρεσιν ἀσχαλώωσα
L.XII. v. 30. πάντα	πάντες	v. 383. ἀγνυμένη	ἐσσομένη
v. 31. ἐν κλισίης	ἐν κλισίας	v. 585. φόνου· εἰ σφίσι	φόνῳ· εἰ μέγα
v. 43. ἄμα	ἀνὰ	L. XIII. v. 4. περὶ	παρὰ
v. 53. οὐ γάρ	οὐχί	v. 19. φρένα	φρένας
v. 55-56. ἄλλα Ζηνός· ἃ μὲν	ἄλλα· Ζηνός μὲν	v. 36. ἀτρεκέως	ἀτρεμέως
v. 65. σφιν	σφισι	v. 42. ἐξανέδυσεν ἰδῶν	ἐξανέδυσαν ἰδῶν
v. 76. πολλὰ	πάντα	v. 54. ἄλλοθεν ἄλλοι	ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ
		v. 68. ἀτρομοι	ἀτρόμοι
		v. 70. ἀνίαχοι	αὐίαχοι
		v. 73. ἐπιθρίσουςι	ἐπιθρίσωσι

(1) V. 404 interpretes in verbis ἄλλ' ὅσα πάντα offenduntur. Struvius ἄλσεα πάντα tentavit, quod falsum esse Lehrsius videns requiri dicit huiusmodi aliquid : μηλονόμοι καὶ πῶτα πάντα. Kuehlyus fortasse scribendum existimat αἰκόλοι αἰνά. Nonne sufficeret scribere : ἄλλ' ἄμα πάντα?

(2) Aut sic, aut ἀργαλήν scribi Lehrsius vult.

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 89. οἱ
v. 106. γε
v. 110. λυγρῆς,
v. 113. ἔχειν
v. 132-133. Τρώες. ὡς δ' ὑπὸ
v. 139. ὀλέκουσι μένοντες
v. 152. τμηθέντες
v. 162. μεγάροιν
v. 183. ἐνὶ
v. 192. γέροντι τεᾶς
v. 241. κάρη.
v. 244. πολλὸν
v. 250. πολλῶν
v. 257. οὔτοι
v. 268. φίλου, αἰνὸν
v. 276. ἐνὶ
v. 295. ὅς
v. 345. οἱ, et ἄλλων ἐν
v. 348. μίῃ
v. 362. σ' ἐδέξατ'
v. 368. ἄρ' ἐμέλλεν
v. 384. παρ'
v. 394. ἀρίζηλος
v. 401. θεῇ
v. 405. ἄρ' ἐθελγεν
v. 410. ἀναιρέμεν
v. 425. οὐδὲ ἡ
v. 428. ἔτρεσεν
v. 429. ἐπεὶ οἱ
v. 445. αὐτόν
v. 452. ἤριπεν
v. 489. ὑπὲκ
v. 518. οἱ
v. 522. ἀναμνήσαντο
v. 542. τι μυρομένων
et περιπίπτει

IN EDITIONE NOSTRA :

τοί
ἐ
λυγρῆς,
ἐλεῖν
Τρώες, ὡς ὑπὸ
ὀλέκουσιν ἔδοντες
δμηθέντες
μεγάροιο
ἐπὶ
γέροντος ἐὰς (1)
κάρην
πουλὸν
πάντων
οὐ πω
φίλου ἔνδον,
ἐνὶ
ὡς
καὶ et ἄλλ' ὅσ' ἐνὶ
μί' ἡ
σε δέξατ'
ἄρα μέλλεν
καὶ
ἀρίδηλον
θεᾷ
ἄρα θελγεν
ἐναιρέμεν
οὐδ' ἦγ'
ἔτρεμεν
ὅτι οἱ
αὐτός (2)
ἔβρισεν
ὑπαὶ
τοῖ (3)
ἀνεμνήσαντο
κινυρομένων
περιπέπτει

IN TYCHSENII EDITIONE :

v. 555. ἐπ' ὄψει
L. XIV. v. 12. οἶο
v. 20. Κασσάνδραν
v. 53. ἀκοίτου
v. 92-93.
v. 113. καὶ οὐδεὸς
v. 121-122.
v. 142.
v. 159. πάρος μεμαυῖαν
v. 166. ἰσχομεν
v. 171. ἄρ'
v. 172. βλεφάρων ἡλείβετο
v. 178. συνέχοντο
v. 188. ἄδην ἐμὸν
v. 198. ἀπηέτηνθ'
v. 214 et 241. εὐπεπλον
v. 262. ἔκχυτο
v. 263. χεῖματι
v. 265. περιτρίζωσι
v. 269. στεναχῆσι
v. 281. ἀνωλύεσκε
v. 283. σπαργεῦσα
v. 292. ἡδὲ et ἡδ'
v. 299. ἐνὶ μαίνεται
v. 302. βλεφάρων χεύοντο
v. 328. οἶσμα
v. 386. δὲ τὰ
v. 389. ἀπόπροθε
v. 402. αὐτοὶ
v. 444. οὔτι
v. 495. τις
v. 504. διέχευον
v. 507. πόντον
v. 557. μὲν
v. 590. ὦς

IN EDITIONE NOSTRA :

ἐπόψαι
ἀμφὶ
Κασσάνδρην
ἀκοίτεω
lacuna.
διειδέος
lacuna.
in uncis.
μέγ' ἐμμεμαυῖαν
ἰσχέμεν
ἄμ'
βλεφάροιν ἐλείβετο
συνέχυντο
ἀρήϊον
ἐπηέτηνθ'
εὐπεπλον
ἐκχυτο
χέρματι
περιτρίζωσι
στοναχῆσι
ἀνωλύεσκε
σπαργῶσα
ἡ et ἡ
ἐτ' λαίνεται
βλεφάροιν ἔχυντο
χεῦμα
δ' ἐὰ (4)
ἀπόπροθι
παῦροι
οὔτοι
οἱ (5)
διέχευαν
πόντον
μέγ'
ὦς

TRYPHIODORUM e Wernickii recensione imprimendum curavimus, nisi quod versus mendosos, quos ille asterisco notavit, e virorum doctorum coniecturis iis, quæ maxime probabiles nobis visæ sunt, emendavimus. Versum 301, magis corruptum, quam ut poetæ scripturam divines, dedimus, quomodo apud priores editores ipsumque Wernickium legitur.

TZETZES e Bekkeri recensione prodit, correctis levibus paucis sive editoris sive typothetarum erroribus.

In *interpretationibus latinis*, quas nostris poetis addidimus, elegantiam frustra quæres, quum græca, quantum fieri potuit, ad verbum reddere statuerimus,

(1) In hoc versu a variis varie tentato αἰδεσσαι ἄντα γέροντος ἔχειν χέρας legendum olim coniecimus. Nunc tamen lectionem a nobis receptam bene habere putamus, neque Kœchlyus aliquid excidisse nobis persuadet.

(2) V. 432 Struvius et Bonitius mutata interpunctione αἰνὸς ὁμοῦ· καίοντο legere voluerunt. Sed ὁμοῦ, quod Rhodomannus interposuit, ubi lacuna olim fuerat, mendosum est. Totum locum intento animo legentibus nobis suspicio movetur, duo hemistichia inter αἰνὸς et καίοντο excidisse.

(3) V. 497 καίπερ ἐελομένη vitiosum est. Lehrsus καὶ πρὶν ἐελομένη, Kœchlyus καίπερ ἄλωμένη coniecit, uterque dubitanter.

(4) Versum 386 et 387, in quibus Pauwius verum iam viderat, melius ita disposuissimus :

καὶ ῥ' αἱ μὲν περὶ γούνατ' ἔχον χέρας· αἱ δὲ μέτωπα
* * * * * αἱ δ' ἐὰ τέκνα

ἀμπεχον κ. τ. λ.

(5) Miramur, cur Kœchlyo, quum v. 483 κανεῶ improbable, κοινῶ potius quam κοίῳ succurrerit.

quo consilio in Hesiodo magis etiam stetimus quam in reliquis auctoribus. Priorum versionum, quæ earum natura erat, modo plura, modo pauciora, interdum nulla reperies vestigia. Tzetzen etiam interpretatione donavimus, non quo operæ pretium esse putaremus, hunc laborem in poetillam impendere, sed ut æqualitatis legem editioni nostræ præscriptam observemus.

Indicibus nominum et rerum, quos singulis auctoribus subiunximus locupletissimos, lectorum commodo nos optime consuluisse eorumque approbationem meruisse confidimus.

Iam lectores harum rerum periti operam nostram benigne iudicent, reliqui iudicio abstineant velimus, valere iubemus omnes.

Parisiis, Kalendis Decembribus a. MDCCCXXXIX.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ' ἩΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

MUSAEI

DE HERONE ET LEANDRO.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ

ΤΑ ΚΑΘ

ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

- Εἰπέ, θεὰ, κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων
καὶ γάμον ἀχλύεντα, τὸν οὐκ ἶδεν ἄφθιτος Ἥως,
καὶ Σηστὸν καὶ Ἀβυδὸν, ὅπη γάμος ἐννυχὸς Ἡροῦς.
6 Νηχόμενόν τε Λεάνδρον ὁμοῦ καὶ λύχνον ἀκούω,
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην Ἀφροδίτης,
Ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστολὸν ἀγγελιώτην,
λύχνον, ἐρωτος ἀγαλμα, τὸν ὥφελεν αἰθέριος Ζεὺς
ἐννύχιον μετ' ἀέθλον ἀγειν ἐς ὁμήγυριν ἀστρων
10 καὶ μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστολὸν ἀστρον ἐρώτων,
ὅττι πέλεν συνέριθος ἐρωμανέων ὁδυνάων
ἀγγελίην τ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῆσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
Ἄλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
15 λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο Λεάνδρου.
Σηστὸς ἦν καὶ Ἀβυδὸς ἐναντίον, ἐγγύθι πόντου
γείτονές εἰσι πόλεις. Ἐρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων
ἀμφοτέραις πτολίεσσι ἓνα ξυνέηκεν δίστον,
ἠΐθεον φλέξας καὶ παρθένον· οὐνομα δ' αὐτῶν
20 ἱμερόεις τε Λεάνδρος ἦν καὶ παρθένος Ἡρώ.
Ἡ μὲν Σηστὸν ἔναϊεν, ὃ δὲ πτολίεθρον Ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πόλιων περικαλλέες ἀστέρες ἀμφω,
εἴκελοι ἀλλήλοισι. Σὺ δ', εἴ ποτε κεῖθι περήσεις,
δίξεό μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ Σηστιὰς Ἡρῶ
25 ἴστατο λύχνον ἔχουσα καὶ ἡγεμόνευε Λεάνδρῳ·
δίξεο δ' ἀρχαίης ἀλιηχέα πορθμὸν Ἀβύδου,
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα Λεάνδρου.
Ἀλλὰ πόθεν Λεάνδρος Ἀβυδόθι δώματα ναίων
Ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε, πόθῳ δ' ἐνέδῃσε καὶ αὐτήν;
30 Ἡρῶ μὲν χαρίεσσα, διοτρεφὲς αἶμα λαχούσα,
Κύπριδος ἦν ἱέρεια, γάμων δ' ἀδίδακτος ἐούσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναίει θαλάσση,
ἄλλη Κύπρις ἀνασσα· σαοφροσύνη δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέ ποτ' ἀγρομένησι μεθωμίλῃσε γυναιξίν,
35 οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης,
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων·
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες·
ἀλλ' αἰεὶ Κυθήρειαν ἱλασκομένη βασιλειαν,
πολλάκι καὶ τὸν Ἐρῶτα παρηγορέεσκε θυγαῖς
40 μητρὶ σὺν οὐρανῇ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
Ἄλλ' οὐδ' ὥς ἀλέεινε πυριπνεύοντας δίστους.
Δὴ γὰρ Κυπριδὴν πανδήμιος ἦλθεν ἑορτῇ,
τὴν ἀνὰ Σηστὸν ἄγουσιν Ἀδωνίδι καὶ Κυθρεΐῃ,
πανσυδὴν δ' ἑσπεύδον ἐς ἱερὸν ἥμαρ ἰκέσθαι,
45 ὅσσοι ναιετάεσκον ἀλίστεφένων σφυρὰ νήσων,

MUSEUS.

MUSÆI

CARMEN

DE HERONE ET LEANDRO.

Dic, dea, occultorum testem lychnum amorum
et nocturnum natatorem per-mare-ducentium nuptiarum
-causa] et concubitus tenebrosi, quem non vidit immor-
talis Aurora,] et Sestum et Abydum, ubi nuptiæ nocturnæ
Hærus erant.] Natantemque Leandrum simul et lychnum au-
dio,] lychnum adnuntiantem mandata Veneris
Hærus nocte-nubentis pronubum nuntium,
lychnum, amoris signum, quem debebat ætherius Jupiter
nocturnum post certamen *introducere* in cætum astrorum
atque ipsum appellare pronubam stellam amoris,
quoniam erat administer amatoriarum sollicitudinum
nuntiumque servavit insomnium nuptiarum,
antequam molestum flatibus flaret inimicus ventus.
Agedum mihi modulanti unum simul-cane finem
lychni extincti et pereuntis Leandri.

Sestus erat et Abydus e regione, prope mare;
vicinæ sunt urbes. Cupido autem arcu tento
ambabus urbibus unam simul-immisit sagittam
juvenem urens et virginem: nomen vero eorum
suavisque Leander erat et virgo Hero.
Altera Sestum habitabat, alter oppidum Abydi,
ambarum urbium perpulcræ stellæ ambo,
similes inter-se. Tu vero, si quando illic transieris,
quære mihi quandam turrim, ubi quondam Sestias Hero
stabat lychnum tenens et dux-erat Leandro;
quære autem antiquæ marisonum fretum Abydi
adhuc flens mortem et amorem Leandri.
Verum unde Leander Abydi domos habitans
Hærus in amorem venit amoreque devinxit et ipsam?
Hero quidem gratiosa, divinum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarum vero expers (existens)
turrim avitam ad vicinum habitabat mare,
altera Venus regina; ob-castitatem vero et pudorem
nunquam congregatis conversabatur mulieribus,
neque chorum gratiosum adivit æqualis juventutis,
livorem evitans invidum mulierum;
namque ob pulcritudinem invidæ sunt feminae;
sed semper Cytheream placans reginam
sæpe etiam Cupidinem conciliabat libamentis
matre cum cœlesti, flammeam tremens pharetram.
Sed neque sic evitavit ignem-spirantes sagittas.
Jam enim Venereum popolare venit festum,
quod Sesti celebrant Adonidi et Cythereæ,
catervatimque festinabant ad sacrum diem ire,
quotquot habitabant mari-cinctarum extrema insularum,

15

οἱ μὲν ἀφ' Αἱμονίης, οἱ δ' εἰναλῆς ἀπὸ Κύπρου·
οὐδὲ γυνή τις ἐμιμνεν ἐνὶ πολλέσσι Κυθήρων,
οὐ Λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πετερίεσσιν χορεύων·
οὐδὲ περικτιόνων τις ἔλειπετο τῆμος ἑορτῆς,
60 οὐ Φρυγίης ναέτης, οὐ γείτονος ἄστος Ἀβύδου,
οὐδέ τις ἡϊθέων φιλοπάρθενος· ἥ γὰρ ἐκεῖνοι,
αἰὲν ὁμαρτήσαντες, ὅπῃ φάτις ἐστὶν ἑορτῆς,
οὐ τόσον ἀθανάτοισιν ἄγειν σπεύδουσι θυηλάς,
ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλῃα παρθενικάων.
55 Ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπαύχετο παρθένος Ἡρώ
μαρμαρυγὴν χαρίεντος ἀπαστράπτουσα προσώπου,
οἷά τε λευκοπάρηος ἐπαντέλλουσα σελήνῃ.
Ἄκρα δὲ χιονέης φοινίσσεται κύκλα παρειῆς,
ὥς βόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον· ἥ τάχα φαίης,
60 Ἡρώς ἐν μελέεσσιν βόδων λειμῶνα φανῆναι·
χροὴν γὰρ μελέων ἐρυθαίνειτο· νισσομένης δὲ
καὶ βόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης,
πολλὰ δ' ἐκ μελέων Χάριτες βέον. Οἱ δὲ παλαιοὶ
τρὶς Χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι· εἷς δὲ τις Ἡρώς
65 ὀφθαλμὸς γελῶν ἑκατὸν Χάριτεσσιν τεθήλει.
Ἄτρεχέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὗρατο Κύπρις.
Ὡς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύσασα γυναικῶν
Κύπριδος ἀρήτειρα νήν διεφαίνετο Κύπρις.
Δύσατο δ' ἡϊθέων ἀπαλὰς φρένας· οὐδὲ τις ἀνδρῶν
70 ἦεν, ὃς οὐ μενείαιεν ἔχειν ὁμοδέμνιον Ἡρώ.
Ἡ δ' ἄρα καλλιθέμεθλον δῖπῃ κατὰ νηὸν ἄλῃτο,
ἐσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὀφθαλμοὺς καὶ φρένας ἀνδρῶν.
Καὶ τις ἐν ἡϊθέοισιν ἐθαύμασε καὶ φάτο μῦθον·
Καὶ Σπάρτης ἐπέβη, Λακεδαιμόνος ἑδρακὼν ἄστυ,
75 ἥχι μῦθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων·
τοίην δ' οὔ ποτ' ὅπῃα νήν κεδνὴν θ' ἀπαλὴν τε
καὶ τάχα Κύπρις ἔχει Χαρῖτων μίαν ὀπλοτεράων.
Παπταίνων ἐμὸ γήσα, κόρον δ' οὐχ εὗρον ὀπωπῆς.
Αὐτίκα τεθναίνῃ λεχέων ἐπιβήμενος Ἡρώς·
80 οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' Ὀλύμπῳ ἐφιμείρω θεὸς εἶναι
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐν δώμασιν Ἡρώ.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπόικε τήν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι, Κυθήρεια, νήν παράκοιτιν ὀπάσσαις.
Τοῖα μὲν ἡϊθέων τις ἐφώνεεν· ἄλλοθεν ἄλλος
85 ἄλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλει κούρης.
Αἰνοπαθὲς Λεῖανδρε, σὺ δ', ὥς ἴδεις εὐκλέα κούρην,
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρυγεῖν φρένα κέντροις,
ἀλλὰ πυριπνεύστοισι δαμῆεις ἀδόκητον δῖστοις
οὐκ ἔθελες ζῶειν περικαλλέος ἄμμορος Ἡρώς.
90 Σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρρὸς ἐρώτων,
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνιχέτου πυρρὸς ὀρμῆς.
Κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς
ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πετρόεντος δῖστου·
ὀφθαλμὸς δ' ὁδὸς ἐστὶν· ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
95 ἄλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει.
Εἶλε δὲ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς·
ἔτρεμε μὲν κραδίην, αἰδὼς δὲ μιν εἶχεν ἄλῳναι·
θάμβος δ' εἶδος ἀριστον, ἔρως δ' ἀπενόσφισεν αἰδῶ·
θαρσαλέως δ' ὑπ' ἔρωτος ἀναιδείην ἀγαπάζων

alii ab Haemonia, alii marina e Cypro :
neque mulier ulla remansit in oppidis Cytherorum ,
non Libani odoriferi in summitatibus saltans ;
neque accolarum quisquam deerat tunc festo ,
non Phrygiae incolae , non vicinae civis Abydi ,
neque ullus juvenum amans-virginum. Certe enim illi
semper secuti , ubi fama est festi ,
non tantum immortalibus afferre festinant sacrificia,
quantum congregatarum ob pulcritudinem virginum.

Verum deae per aedem incessit virgo Hero
splendorem gratiosa emittens facie ,
qualis candida-genas exoriens luna.
Summi autem nivae rubebant circuli genae ,
ut rosa e calycibus bicolor : profecto diceret ,
Heros in membris rosarum pratum apparere :
colore enim membrorum rubebat ; euntis vero
etiam rosae candida-indutae-tunica sub talis splendebant
puellae,] multae autem ex membris Gratiae fluebant. Antiqui
vero] tres Gratias mentiti-sunt esse : alteruter enim Herus
oculus ridens centum Gratiis pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta-erat Cypria.

Sic quidem multum antecellens feminis
Cypriae sacerdos nova apparebat Cypria.
Subiit autem juvenum teneras mentes ; neque ullus virorum
erat , qui non cuperet habere conjugem Hero.
Illa igitur, bene-fundatam quacunque per aedem vagabatur,
sequentem mentem habebat et oculos et corda virorum.
Atque unus-et-alter inter juvenes miratus-est et dixit ver-
bum:] Vel Spartam accessi, Lacedaemonis vidi urbem,
ubi contentionem et certamen esse audimus pulcritudinum :
talem autem nondum vidi puellam venerandamque tene-
ramque :] et forte Cypria habet Gratiarum unam juniorum.
Intuendo defessus-sum, satietatem autem non inveni ad-
spiciendi.] Illico moriar, cubile ubi-conscenderim Herus :
non ego in Olympo cupio deus esse
nostram uxorem habens domi Hero.
Sin autem mihi non licet tuam sacerdotem contrectare ,
talem mihi , Cytherea, puellam uxorem praebes.

Talia quidem juvenum unus-et-alter locutus-est : aliunde
alius] vulnus celans insanivit pulcritudine puellae.

Gravia-patens Leander, tu autem , ut vidisti inclytam
puellam,] nolebas occultis consumere mentem stimulis ,
sed ignem-spirantibus domitus inopinato sagittis
nolebas vivere perpulcræ expers Herus.
Cum oculorum vero radiisangebatur fax amorum
et cor fervebat invicti ignis impetu.
Pulcritudo enim celebris emendatae mulieris
acutior hominibus est veloci sagitta :
oculus autem via est ; ab oculi ictibus
vulnus delabitur et in praecordia viri descendit.
Cepit autem ipsum tunc stupor, impudentia, tremor, pudor :
tremuit quidem in-corde, pudebat vero ipsum capi ,
obstupuit autem forma egregia, amor vero ademit pudorem ;
audacter autem ob amorem impudentiam amplectens

100 ἡρέμα ποσσὶν ἔβαινε καὶ ἀντίον ἵστατο κούρης.
Λοῖζα δ' ὀπιπτεύων δολερὰς ἐλέλιξεν ὀπωπὰς,
νεύμασιν ἀφθόγοισι παραπλάζων φρένα κούρης.
Αὐτὴ δ', ὡς συνέηκε πόθον δολόεντα Λεάνδρου,
χαῖρεν ἐπ' ἀγλαΐησιν· ἐν ἡσυχίῃ δὲ καὶ αὐτὴ
105 πολλάκις ἱμερόεσσιν ἐὼν ἔκρυπεν ὀπωπὴν,
νεύμασι λαθριδίοισιν ὑπαγγελέουσα Λεάνδρῳ,
καὶ πάλιν ἀντέκλινεν. Ὁ δ' ἐνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
ὅτι πόθον συνέηκε καὶ οὐκ ἀπείσεισατο κούρη.
Ὅφρα μὲν οὖν Λεάνδρος ἐδίκετο λάθριον ὥρην,
110 φέγγος ἀναστελῶσα κατῆεν ἐς δύσιν Ἥως·
ἐκ περάτης δ' ἀνέφαινε βαθύσκιος Ἑσπερος ἀστήρ.
Αὐτὰρ ὁ θαρσαλέως μετεκίαθεν ἐγγύθι κούρης,
ὡς ἶδε κυανόπεπλον ἐπιθρῶσκουσιν ὁμίχλῃν·
ἡρέμα μὲν θλίβων ῥοδοειδέα δάκτυλα κούρης
115 βυσσόθεν ἐστονάχιζεν ἀθέσφατον· ἡ δὲ σιωπῇ,
οἷά τε χωομένη, ῥοδέην ἐξέσπασε χεῖρα.
Ὡς δ' ἐρατῆς ἐνόησε χαλκίφρονα νεύματα κούρης,
θαρσαλέη παλάμη πολυδαίδαλον ἔλκε χιτῶνα
ἔσχατα τιμήμεντος ἄγων ἐπὶ κεύθεα νηοῦ.
120 Ὀκναλέοις δὲ πόδεσσιν ἐφέσπετο παρθένος Ἥρῳ,
οἷάπερ οὐκ ἐθέλουσα, τόσῃν δ' ἀνενείκατο φωνήν,
θηλυτέροις ἐπέεσσιν ἀπειλείουσα Λεάνδρῳ· [χεῖς;
Ξεῖνε, τί μαργαίνεις; τί με, δύσμορε, παρθένον ἔλ-
ἄλῃν δεῦρο κέλευθον· ἐμὸν δ' ἀπολείπε χιτῶνα.
125 Μῆνιν ἐμῶν ἀλέεινε πολυκτεάνων γενετήρων.
Κύπριδος οὐ σοὶ ἔοικε θεῆς ἱέρειαν ἀφάσσειν·
παρθενικῆς ἐπὶ λέκτρον ἀμήχανόν ἐστιν ἰκέσθαι.
Τοῖα μὲν ἠπειλήσεν, εἰκοτὰ παρθενικῇσιν.
Θηλείης δὲ Λεάνδρος ἐπεὶ κλύεν οἷστρον ἀπειλῆς,
130 ἔγνω πειδομένων σημήϊα παρθενικῶν.
Καὶ γὰρ ὅτ' ἡϊθέοισιν ἀπειλείωσι γυναῖκες,
κυπριδίων δάρων αὐτάγγελοι εἰσιν ἀπειλαί.
Παρθενικῆς δ' εὐδομον, ἐύχροον αὐχένα κύσας
τοῖον μῦθον ἔειπε πόθου βεβολημένος οἷστρον·
135 Κύπρι φίλῃ μετὰ Κύπριν, Ἀθηναίῃ μετ' Ἀθήνην,
οὐ γὰρ ἐπιχθονίης ἴσῃν καλέω σε γυναιξίν,
ἀλλὰ σε θυγατέρεςσι Διὸς Κρονίωνος εἴσκω·
Ὀλβιος, ὅς σ' ἐφύτευσε, καὶ Ὀλβίῃ, ἡ τέκε, μήτηρ,
γαστήρ, ἥ σ' ἐλόχευσε, μακαρτάτη. Ἀλλὰ λιτάων
140 ἡμετέρων ἐπάκουε, πόθῳ ὃ δ' οἴκτειρον ἀνάγκην.
Κύπριδος ὡς ἱέρεια μετέειπε, Κύπριδος ἔργα.
Δεῦρ' ἴθι, μυστιπόλευε γαμήλια θεσμὰ θεαίνης·
παρθένον οὐκ ἐπέοικεν ὑποδρήσσειν Ἀφροδίτῃ,
παρθενικαῖς οὐ Κύπρις ἰαίνεται. Ἦν δ' ἐβελήτης
145 θεσμὰ θεῆς ἐρόεντα καὶ ὄργια πιστὰ δαῖναι,
ἔστι γάμος καὶ λέκτρα. Σὺ δ', εἰ φιλέεις Κυθέρειαν,
θελξινόων ἀγάπαζε μελίφρονα θεσμόν ἐρώτων,
ὅν δ' ἰκέτην με κόμιζε καί, ἣν ἐθέλης, παρακοίτην,
τόν σοι Ἑρώς ἡγρευσεν ἐοῖς βελέεσσι κιχήσας.
150 Ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα τοὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς
θητεύειν ἐκόμιζεν Ἰαρδανίην ποτὶ νύμφην.
Σοὶ δέ με Κύπρις ἐπέμπε, καὶ οὐ σοφὸς ἡγαγεν Ἑρμῆς.
Παρθένος οὐ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίας Ἀταλάντη,

tacite pedibus incessit et e regione constitit puellæ.
Oblique autem intuens dolosos torquebat oculos,
nutibus mutis seducens mentem puellæ.
Ipsa vero, ut sensit amorem dolosum Leandri,
gavisa est suam ob pulcritudinem; tacite vero et ipsa
sæpe gratam suam occultuit faciem,
nutibus occultis clam-nuntians Leandro,
et rursus eam acclinavit. Ille vero intus animo gaudebat,
quod desiderium suum senserit neque renuerit puella.

Dum igitur Leander quærebat occultam horam,
lucem contrahens descendit ad occasum dies,
e regione autem adparuit umbrosa Hesperus stellæ
Sed ipse audacter adibat prope puellam,
ut vidit atratas ingruentes tenebras:
tacite quidem premens roseos digitos puellæ,
ex-imo suspirabat vehementer; illa vero silentio,
tanquam irascens, roseam retraxit manum.
Ut vero amata sensit remissos nutus puellæ,
audaci manu artificiosam traxit tunicam
extrema venerandi ducens ad penetralia templi.
Pigris autem pedibus sequebatur virgo Hero,
tanquam nolens, talemque emisit vocem
femineis verbis minans Leandro:

Hospes, quid insanis? quid me, infelix, virginem tra-
his?] alia ito via, meamque remitte vestem.
Iram meorum evita locupletum parentum.
Cypriæ non te decet deæ sacerdotem contrectare;
virginis ad lectum nullo-pacto licet pervenire.
Talia quidem minata est, convenientia virginibus.
Feminearum autem Leander ubi audivit furorem minarum,
cognovit persuasarum signa virginum.
Etenim quum juvenibus minantur feminae,
venerearum consuetudinum nuntiae sunt minae.
Virginis autem odoratam pulcri-coloris cervicem osculatus
tale verbum dixit desiderii ictus furore:

Venus cara post Venerem, Minerva post Minervam,
non enim terrestribus æqualem voco te mulieribus,
sed te filiabus Jovis Saturnii comparo;
beatus, qui te genuit, et beata, quæ peperit, mater,
venter, qui te enixus est, beatissimus. Sed preces
nostras exaudi, amorisque miserere necessitatis.
Veneris utpote sacerdos exerce Veneris opera.
Huc ades, mysterio-initiare nuptialibus legibus deæ:
virginem non decet ministrare Veneri,
virginibus non Cypria gaudet. Si vero volueris
instituta deæ amabilia et cerimonias veras scire,
sunt nuptiæ et lecti. Tu autem, si amas Venerem,
mulcentium-mentem amplectere suavem legem amorum,
tuumque servum supplicem me accipe et, si velis, conjugem,
quem tibi Cupido venatus est suis sagittis assecutus.
Sic audacem Herculem celer auream-gestans-virgam Mer-
curius] servitum duxit Iardaniam ad puellam.
Tibi vero me Cypria misit, neque sapiens adduxit Mercu-
rius.] Virgo non te latet ab Arcadia Atalanta,

- ἢ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνήν,
 155 παρθένης ἀλέγουσα· χολωσαμένης δ' Ἀφροδίτης,
 τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῳ θέτο πάση.
 Πείθεο καὶ σὺ, φίλη, μὴ Κύπριδι μῆνιν ἐγείρης.
 Ὡς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης,
 θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
 160 Παρθενικὴ δ' ἀφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπῆν,
 αἰδοὶ ἐρυθρίωσαν ὑποκλέπτουσα παρείην,
 καὶ χθονὸς ἔξεεν ἄχρον ὑπ' ἔχνεσιν, αἰδομένη δὲ
 πολλαίχῃς ἀμφ' ὤμοισιν ἐὼν συνέεργε χιτῶνα.
 Πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα, παρθενικῆς δὲ
 165 πειθομένης ποτὶ λέκτρον ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπῇ
 Ἥδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων,
 θερμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένοσ' Ἡρῶ,
 κάλλει δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο Λεάνδρου.
 Ὅφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπῆν,
 170 τόφρα δὲ καὶ Λεάνδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
 οὐ κάμεν εἰσορῶν ἀπαλόχροον αὐχένα κούρης.
 Ὅφρ' ἔδ' Λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνὴν
 αἰδοῦς ὑγρὸν ἔρευθος ἀποστάζουσα προσώπου·
 Ξεῖνα, τοίς ἐπέεσσι τάχ' ἂν καὶ πέτρον ὀρίναις·
 175 Τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
 οἶ μοι! τίς σ' ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
 Ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγγας· πῶς γὰρ ἀλήτης
 ξείνος ἐὼν καὶ ἀπιστος, ἐμῇ φιλότῃ μιγείης;
 Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις δόλοισι πελάσσαι·
 180 οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν· ἦν δ' ἐβελήσης
 ὥς ξείνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μέμνειν,
 οὐ δύνασαι σκοπέεσσαν ὑποκλέπτειν Ἀφροδίτην.
 Γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος· ἐν δὲ σιωπῇ
 ἔργον ὅπερ τελεῖ τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
 185 Εἰπέ δὲ, μὴ κρύψης, τὸν οὐνομα καὶ σέο πάτρην.
 Οὐ γὰρ ἐμὸν σε λέληθεν, ἐμοὶ δ' ὄνομα κλυτὸν Ἡρῶ.
 Πύργος δ' ἀμφιδόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης,
 ᾧ ἐνὶ ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
 Σησιτιάδος πρὸ πόλης ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
 190 γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλήσι τοκήων.
 Οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν δμηλῆες, οὐδὲ χορεῖαι
 ἡϊθέων παρέασιν· αἰεὶ δ' ἀνὰ νύκτα καὶ Ἡῶ
 ἐξ ἄλλος ἡνεμόεντος ἐπιβρέμει οὐασιν ἡχῇ.
 Ὡς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κλέπτε παρείην,
 195 ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέροις δ' ἐπεμέμετο μύθοις.
 Λεάνδρος δὲ πόθου βεβλημένος ὀξεί κέντρῳ
 φράζετο, πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.
 Ἄνδρα γὰρ αἰολόμητις Ἔρως βελέεσσι δαμάσσας
 καὶ πάλιν ἀνέρος ἔλκος ἀκέσσειται· οἷσι δ' ἀνάσσει,
 200 αὐτὸς δὲ πανδοχμάτῳ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
 Αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε Λεάνδρῳ.
 Ὅφρ' ἔδ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἐννεπε μῦθον·
 Παρθένε, σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω,
 εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἀπλοὸν ἔσσειται ὕδωρ.
 205 Οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τέην μετανεύμενος εὐνήν,
 οὐ βρόμον ἡχῇεντα περιπτύσσοιμι θαλάσσης.
 Ἄλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης

quæ olim Milanionis amantis fugit cubile,
 virginitatem curans; irata autem Venere,
 quem prius non amavit, eum in corde posuit toto.
 Persuadere et tu, cara, ne Veneri iram excites.

Sic fatus persuadendo-flexit recusantis mentem puellas,
 animum amorem-parentibus seducens (in) verbis.
 Virgo autem tacita in terram defixit oculos,
 pudore rubefactam abscondens genam,
 et terræ radebat summum subter vestigia, pudibunda autem
 sæpe circa humeros suam contraxit vestem.
 Persuasionis enim hæc omnia prænuntia; virginis autem
 persuasæ ad lectum promissio est silentium.
 Jam et suavamarum suscepit stimulum amorum,
 urebatur autem cor dulci igne virgo Hero,
 pulcritudineque gratiosi stupescebat Leandri.
 Quando igitur in terram habebat inclinatos oculos.
 tum et Leander amore-furentibus oculis
 non defatigabatur spectando teneræ-cutis cervicem puellæ.
 Tandem autem Leandro suavem emisit vocem Hero
 verecundiæ madidum ruborem stillans a-facie:

Hospes, tuis verbis fortasse et lapidem moveas.
 Quis te fallentium verborum docuit vias?
 hei mihi! quis te duxit meam in patriam terram?
 Hæc vero omnia frustra locutus-es: quomodo enim, vagus
 hospes existens et incertus, meo amori miscearis?
 Palam non possumus nuptiis legitimis jungi;
 non enim meis parentibus id placuit; si autem voles
 ut hospes vagabundus mea in patria manere,
 non potes obtectam celare Venerem.
 Lingua enim hominum amans-convictorum: in silentio
 autem] opus quod perficit aliquis, in triviis audit.
 Dic vero, ne celes, tuum nomen et tuam patriam.
 Non enim meum te latet: mihi vero nomen inclytum Hero.
 Turris autem circumsona mea domus ad-cælum-tendens,
 in qua habitans cum ancilla quadam sola
 Sesiensem ante urbem super profundas-undas-habentia
 littora] vicinum pontum habeo odiosis consiliis parentum.
 Neque me prope sunt æquales, neque choreæ
 juvenum adsunt; sed semper noctu et interdiu
 ex mari ventoso insonat auribus sonitus.

Sic fata roseam sub veste celabat genam
 rursus pudefacta, suaque increpabat verba.

Leander autem cupidinis percussus acuto stimulo
 cogitabat, quomodo amoris certaret certamen.
 Virum enim variis-consiliis Amor sagittis domans
 etiam rursus viri vulnere medetur; quibus vero dominatur,
 ipse omnium-domitor consiliarius est mortalibus.
 Ipse etiam ardenti tunc auxiliatus-est Leandro.
 Tandem igitur ingemens solers dixit verbum:

Virgo, tuum propter amorem etiam asperam undam
 transibo,] etsi igni ferveat et innavigabilis fuerit aqua.
 Non tremo gravem undam tuum adiens cubile,
 non fremitum sonantem exhorresco maris.
 Sed semper per noctem vectus madidus maritus

νήξομαι Ἑλλήσποντον ἀγάβροον· οὐχ ἔκαθεν γάρ
 ἀντία σείο πόλης ἔχω πολλίεθρον Ἀβύδου.
 210 Μοῦνον ἔμοι τινα λύχνον ἀπ' ἡλιβάτου σέο πύργου
 ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὅρρα νήσας
 ἴσσομαι δλκὰς Ἑρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
 Καί μιν ὀπιπτεύων δύντ' ὄψομαι οὔτε Βούτην,
 οὐ θρασὺν Ὠρίωνα καὶ ἄβροχον δλκὸν Ἀμάξης·
 215 πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὄρμον ἰκοίμην.
 Ἄλλὰ, φίλη, πεφύλαξο βαρυπνεύοντας ἀήτας,
 μή μιν ἀποσβέσωσι, καὶ αὐτίκα θυμὸν δλέσω,
 λύχνον, ἔμοῦ βιότοιο φασφόρον ἡγεμονῆα.
 Εἰ ἔτεδν δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῖναι,
 220 οὔνομά μοι Λεάνδρος, εὔστεφάνου πόσις Ἡροῦς.
 Ὡς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
 καὶ νυχτὴν φιλότητα καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων
 λύχνου μαρτυρήσιν ἐπιστώσαντο φυλάξειν,
 ἡ μὲν φῶς τανύειν, ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
 225 Παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
 ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφισθήσαν ἀνάγκη,
 ἡ μὲν ἐὼν ποτὶ πύργον, ὁ δ' ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα
 μήτη παραπλάζοιτο, λαβὼν σπημῆα πύργου,
 πλῶς βαθυκρήτιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
 230 Παννυχίων δ' ὀάρων κρυφίους ποθέοντες ἀέθλους
 πολλάκις ἡρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
 Ἦδη κυανόσπελος ἀνέδραμε Νυκτὸς ὀμίχλη
 ἀνδράσιν ὕπνον ἀγούσα, καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ·
 ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἡϊόνεσσι θαλάσσης
 235 ἀγγελίην ἀνέμεινε φαινομένην ὑμεναίων
 μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύστοιο δοκεῦν,
 εὐνῆς τε κρυφίης τηλεσκόπον ἀγγελιώτην.
 Ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφегγέα νυκτὸς ὀμίχλην
 Ἡρῶ, λύχνον ἔφαινε· ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου,
 240 θυμὸν Ἑρως ἔφλεξεν ἐπαιγομένοιο Λεάνδρου·
 λύχνο καιομένῳ συνεκαίετο· παρ δὲ θαλάσση
 μαινομένων βοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων
 ἔτρεψε μὲν τοκρῶτον, ἔπειτα δὲ θάρσος ἀείρας
 τοίοισι προσέλεκτο παρηγορέων φρένα μύθοις[σης]
 245 Δεινὸς Ἑρως, καὶ πόντος ἀμελιχος ἀλλὰ θαλάσ-
 ἴστιν ὕδωρ, τὸ δ' Ἑρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ.
 Λάξω πῦρ, κραδίη, μὴ δαίδιθι νήχυτον ὕδωρ.
 Δεῦρό μοι εἰς φιλότητα· τί δὴ βοθίων ἀλεγίζεις;
 ἀγνώσεις, ὅτι Κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης
 250 καὶ κρατεῖ πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνῶν;
 Ὡς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
 ἀμφοτέραις παλάμησιν, ἐφ' ὃ ἔσφιγξε καρήνῃ,
 ἡϊόνος δ' ἐξώρτο, δέμας δ' ἔρριψε θαλάσση.
 Λαμπομένου δ' ἔσπευδεν αἰεὶ κατεναντία λύχνου,
 255 αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης, αὐτόστολος, αὐτόματος νῆς.
 Ἡρῶ δ', ἡλιβάτοιο φασφόρος ὀψόθι πύργου,
 λευγαλῆς αὐρῇσιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης,
 φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν, εἰσὶν Σηστοῦ
 πολλὰ καμῶν Λεάνδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτὴν.
 260 Καί μιν ἐὼν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν· ἐκ δὲ θυράων
 νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,

natabo per-Hellespontum valde-fluentem : non longe enim
 e-regione tuæ urbis habeo oppidum Abydi.
 Tantum mihi quendam lychnum ab excelsa tua turri
 e regione ostende per tenebras, ut illum intuens
 sim navis Amoris habens tuum stellam lychnum.
 Et ipsum observans occidentem spectabo neque Booten,
 non asperum Orionem et non-immadescensem tractum
 Plaustrī:] patriæ oppositæ ad dulcem portum veniam.
 Sed, cara, cave graviter-flantes ventos,
 ne ipsum extinguant, et statim animam perdam,
 lychnum, mee vitæ luciferum ducem.
 Si vere autem vis meum nomen et tu scire,
 nomen mihi Leander, pulcre-coronatæ conjux Herus.
 Sic hi quidem clandestinis nuptiis constituebant misceri,
 et nocturnum amorem et nuntium nuptiarum
 lychni testimonis pacti-sunt servare
 illa quidem lucernam extendere, hic autem undas latas
 transire.] Pervigilia autem exsecuti insomnium nuptiarum
 a-se inviti separati-sunt necessitate,
 ea quidem suam ad turrin, hic autem, tenebrosam per
 noctem] ne-quid erraret, capiens signa turris
 natabat profunde-fundatæ ad magnum populum Abydi.
 Nocturnarum vero consuetudinum clandestina desideran-
 tes certamina] sæpe optarunt, ut-venirent thalamum-ornan-
 tes tenebræ.] Jam atrata surrexit Noctis caligo
 viris somnum afferens, at non ardenti Leandro;
 sed is multifremi apud littora maris
 nuntium opperiebatur lucentem nuptiarum,
 signum lychni lugubris observans
 lectique clandestini procul-speculantem nuntium.
 Ut vero vidit nigræ luminis-expertem noctis caliginem
 Hero, lychnum ostendit : accenso vero lychno
 animum Amor ussit festinantis Leandri;
 lychno ardente una-ardebat : ad mare autem
 insanarum undarum multisonum fremitum audiens
 tremebat quidem primo, postea vero audaciam attollens
 talibus adloquebatur exhortans mentem verbis :
 Gravis Amor et mare inplacabile : sed maris
 est aqua, Amoris vero me urit intestinus ignis.
 Assume ignem, cor, ne time effusam aquam.
 Ades mihi ad amorem; cur fluctus curas?
 ignoresne, quod Cypria nata sit e-mari,
 et dominetur ponto et nostris doloribus?
 Sic fatus membris amabilibus exiit vestem
 ambabus manibus suoque adstrinxit capiti,
 littoreque exsiluit corpusque dejecit in-mare.
 Splendentem vero festinabat semper adversus lychnum
 ipse (existens) remex, ipso-classis, ipso-sibi navis.
 Hero autem alta lucifera in turri,
 perniciosæ auris undecunque spirabat ventus,
 veste sæpe lychnum tangebatur, donec Sesti
 multum fatigatus Leander venit ad portuosum littus.
 Et ipsum suam ad turrin deduxit; ante fores vero
 sponsum anhelantem complexa silentio,

ἀφροκόμους βραθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης,
ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἐπὶ παρθενεῶνος,
καὶ χροὰ πάντα κάθηρε, δέμας δ' ἔχριεν ἐλαίῳ
305 εὐόδμῳ, ῥοδέῳ, καὶ ἀλίπνοον ἔσβεσεν ὁδμήν.
Εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἔλαχε μύθους·

Νυμφίε, πολλὰ μόγησας, ἀ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος,
νυμφίε, πολλὰ μόγησας· ἄλλος νύ τοι ἄλμυρον ὕδωρ
370 ὁδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδοῦποιο θαλάσσης·
δεῦρο, τεοὺς ἰδρῶτας ἐμοῖς παρακάθεο κόλποις.

Ὡς ἡ μὲν τὰδ' ἔειπεν ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μήτηρ,
καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀριστονόου Κυthereῆς.

Ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος· ἦν λέχος, ἀλλ' ἄτερ β-
375 οὐ Ζυγίην Ἡρην τις ἐπευφήμησεν αἰοδός· [μῶν·
οὐ δαϊδῶν ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν·
οὐδὲ πολυσκάρβμῳ τις ἐπεσκήρτησε χορείῃ,
οὐχ ὕμεναιον αἶεσε πατήρ καὶ πότνια μήτηρ·
ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
280 Σιγῇ παστὸν ἐπῆξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' Ὀμήλῃ,
καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν αἰειδομένων ὕμεναιῶν.

Νῦξ μὲν ἦν κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' Ἡὼς
νυμφίον εἶδε Λεάνδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις·
νήχετο δ' ἀντιπόροιο πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
285 ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὕμεναιῶν.

(285) Ἡρῷ δ' ἔλκεσίπεπλος, ἐοὺς λήθουσα τοκῆας,
παρθένος ἡματίη, νυχίη γυνή. Ἀμφοτέροι δὲ
πολλάκις ἤρῃσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν Ἡῶ.

Ὡς οἱ μὲν φιλότῃτος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην
290 κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυthereῇ.

(290) Ἄλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
ἀλλήλων ἀπόναντο πολυπλάγκτων ὕμεναιῶν·
ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπήλυθε χεῖματος ὥρη
φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας,
295 βένθεα δ' ἀστήρικτα θεμελιά θ' ὑγρά θαλάσσης
(295) χειμέριοι πνείοντες αἰεὶ στυφελίζον αἴηται,
λαίλαπι μαστίζοντες ὄλην ἅλα· τωπτομένης δὲ
ἤδη νῆα μέλαιναν ἀνέλκυσε διχθαδί χέρσῳ
χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.

300 Ἄλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
(300) καρτερήθυμε Λεάνδρε· διακτορή δέ σε πύργου,
ἠθάδα σημαίνουσα φασφορίην ὕμεναιῶν,
μαινομένης ὥτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
νηλεῖς καὶ ἄπιστος. ὦφελλε δὲ δύσμορος Ἡρῷ
305 χεῖματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
(305) μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.

Ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βίησατο· θελγομένη δὲ
Μοιράων ἀνέφαινε, καὶ οὐκέτι δαλὸν Ἐρώτων.

Νῦξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνείοντες αἴηται,
310 χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες αἴηται,
(310) ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

Δὴ τότε καὶ Λεάνδρος ἐθήμονος ἐλπίδι νύμφης
δυσχελᾶδων πεφόρητο θαλασσαίων ἐπὶ νώτων.

Ἦδη κύματι κύμα κυλινδετο, σύγχυτο δ' ὕδωρ·
315 αἰθέρι μίσγετο πόντος· ἀνέγρετο πάντοθεν ἡχώ

spumeas-ex-capillis guttas adhuc stillantem maris,
duxit sponsam-ornantis ad penetralia virginalis-cubiculi,
et cutem totam abstersit, corpusque unxit oleo
bene-olenti, roseo, et mare-spirantem exstinxit odorem.
Adhuc autem anbelantem alte-stratis in lectis
sponsum circumfusa blanda clamabat verba :

Sponse, multa tulisti, quæ non passus-est sponsus alius,
sponse, multa tulisti: satis nunc tibi salsæ aquæ
odorisque piscosi graviter-fremetis maris :
agedum, tuos sudores meo deponere in-sinu.

Sic ea quidem hæc locuta-est; ille vero statim solvit
zonam,] et leges inierunt benevolæ Cythereæ.

Erant nuptiæ, sed sine-choreis; erat lectus, sed sine-hy-
mnis;] non jugalem Junonem quisquam invocavit poeta;
non tædarum illuminabat splendor nuptialem lectum;
neque peragili quisquam saltavit chorea,
non hymenæum cantavit pater et veneranda mater;
sed lectum sternens perficientibus-nuptias in horis
Silentium thalamum construxit, sponsamque-ornavit Ca-
ligo,] et nuptiæ erant absque cantatis hymenæis.

Nox quidem erat illis nuptiarum-ornatrix, neque unquam
Aurora]sponsum vidit Leandrum valde-notis in lectis :
natabat autem oppositæ rursus ad populum Abydi
nocturnos insatiatus adhuc spirans hymenæos :

Hero autem longa-induta-veste, suos latens parentes
virgo interdiu, noctu erat mulier : utrique autem
sæpe optarunt, ut-descenderet ad occasum dies.

Sic hi quidem amoris abscondentes necessitatem
occulta delectabantur inter-se Venere.

Sed exiguum vixerunt tempus, nec diu
invicem fruebantur multivagis nuptiis.

Sed quando pruinosæ venit hiemis hora
horrendas commovens multarum-vortiginum procellas,
profunditates instabiles fundamentaque madida maris
hiemales spirantes semper quassabant venti
turbine verberantes totum mare: vapulante autem eo
jam navem nigram subduxit utramque in terram
hiemale et perfidum vitans mare nauta.

Sed non hiberni te timor coercebat maris,
magnanime Leander: nuntius vero te turris,
consuetam monstrans lucem nuptiarum,
furentis impulit securum maris,
crudelis et perfidus. Debebat autem infelix Hero
hieme instante manere sine Leandro
non-amplius accendens brevis-temporis stellam lecti.
Sed amor et fatum cogebat; allecta autem amore
Parcarum ostendebat, non amplius facem Amorum.

Nox erat, quum maxime spirantes venti,
hiemalibus flatibus jaculantes venti,
cunctim irruunt in litus maris.

Jam tunc etiam Leander consuetæ spe sponsæ
valde-sonanti ferebatur maris in dorso.

Jam ab-unda unda volvebatur, accumulabatur vero aquæ;
atheri miscebatur pontus; concitabatur undique fremitus

(315) μαρναμένων ανέμων· Ζεφύρω δ' ἀντέπνεεν Εὖρος,
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἀφέηκεν ἀπειλάς·
καὶ κτύπος ἦν ἄλίσστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
Αἰνοπαθὴς δὲ Λεάνδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις
320 πολλάκι μὲν λιτάνευσε θαλασσαῖην Ἀφροδίτην,
(320) πολλάκι δ' αὐτὸν ἀνακτα Ποσειδάωνα θαλάσσης·
Ἀτθίδος οὐ Βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης·
ἀλλὰ οἱ οὔτις ἄρηγεν, Ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε Μοίρας.
Πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσαντέϊ κύματος ὁρμῇ
325 τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δὲ οἱ ὠκλασεν ὁρμῇ,
(325) καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων.
Πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ,
καὶ ποτὸν ἀχρήϊστον ἀμαιμαχέτου πῖεν ἄλμης·
καὶ δὴ λύχνον ἀπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης,
330 καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυτλήτοιο Λεάνδρου.
(330) Ἥ δ', ἔτι ἐθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς
ἴστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοις μερίμναις.
Ἥλυθε δ' Ἡριγένεια, καὶ οὐκ ἶδε νυμφίον Ἥρω.
Πάντοθι δ' ὄμμα τίτταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
335 εἶπου ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον δν παρακοίτην,
(335) λύχνου σβεννυμένοιο. Παρὰ κρηπίδα δὲ πύργου
θρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὄτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην,
δαίδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
ζοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἡλιβάτου πέσε πύργου.
340 Καὶ δ' Ἥρῳ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῃ παρακοίτῃ,
(340) ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμιάτῃ περ ὀλέθρῳ.

pugnantium ventorum : Zephyro enim contra-spirabat
Eurus] et Notus in Boream magnas immisit minas ;
et fragor erat continuus valde-strepentis maris.
Gravia-passus autem Leander implacabilibus in gurgitibus
saepe quidem precabatur marinam Venerem ,
saepe autem ipsum regem Neptunum maris ;
Atthidis non Boream immemorem reliquit nymphae :
sed ipsi nullus auxiliatus-est, Cupido autem non coercuit
Parcas.] Undique autem accumulati male-obvio fluctus
impetu] percussus ferebatur, pedum autem ei defecit vigor,
et vis fuit immobilis non-quiescentium manuum.
Multa autem spontanea effusio aquae fluebat in-guttur ,
et potum nequam impetuosus potavit salsi-maris :
et jam lychnum perfidum exstinxit amarus ventus ,
et animam et amorem multum-passi Leandri.
Illa autem, eo adhuc morante , vigilibus oculis
stabat fluctuans luctuosis curis.
Venit autem Aurora, et non vidit sponsum Hero.
Ubique autem oculos dirigebat in lata dorsa maris
sicubi conspiceret errantem suum maritum ,
lychno extincto. Apud fundamentum vero turris
dilaniatum scopulis ut vidit mortuum maritum ,
artificiosam dirumpens circa pectora tunicam
violenter praiceps ab excelsa cecidit turri.
At Hero periit super mortuo marito ,
se-invicem vero fructi-sunt etiam in ultima perniciē.

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A.

Ἀδύδος, ἡ, Asiae urbs ad Hellespontum e regione Sesti, 4, 16; Leandri patria, 21, 26, 28 (Ἀδυδόει); ejus cives Sestum profecti sunt Veneris festum celebraturi, 50; 209; huc Leander ante lucem revertebatur nocte in Herus concubitu transacta, 229, 283.
Ἀδωνις, ἰδος, ὁ, Adonis, cui Venerique festos dies Sesti agebant, 43.
Ἀθηναίη, ἡ, 135; vid. Ἀθήνη.
Ἀθήνη et Ἀθηναίη, ἡ, Minerva, 135.
Αἰμονίη, ἡ, Haemonia, i. e. Thessalia. Inde homines Sestum confluerunt festo Veneris interfuturi, 46.
Ἀμαζα, ἡ, Plaustrum sidus (Septentrio), 214.
Ἀρκαδίη, ἡ, Arcadia, Atalantæ patria, 153.
Ἀταλάντη, ἡ, Milanionem maritum, quem antea repudiaverat, dein Venere irata amore complexa est ardentissimo, 153, sqq.
Ἀτθίς, ἰδος, ἡ, adj. fem., Atthis, Attica; ὤμφη, virgo Attica, Orithyia, (e Borea mater Calais ac Zethæ), 321; conf. Βορέης.
Ἀρροδίτη, ἡ, Venus, 6; ejus sacerdos Hero erat, 31, 66, 68; sacrificiis sæpe placata ab Hero, 38; cui festum celebrabatur Sesti, 42 sqq.; 143; Atalantæ irata, 155; 182; e mari orta, 249; ejus auxilium Leander implorat transiens Hellespontum procellis agitatum, 319.

B.

Βορέης, ὁ, Boreas ventus, 316; a Leandro Hellespontum procellosum tranante invocatus et de amoribus Orithyiae admonitus, 321.
Βούτης, ὁ, Bootes stella, 213.

E.

Ἑλλήσποντος, ὁ, Hellespontus, quem se nando trajecturum Leander promittit puellæ amatæ, 208.
Ἑρμῆς, ὁ, Mercurius, Herculem ad Omphalen duxit, 150, 152.
Ἔρως, ὁ, Amor, Hero ac Leandrum sagittis suis vulnerat, 17 sqq.; libamentis ab Hero sæpe placatus, 39, 149, 197; vulneribus, quæ inflixit, ipse medetur auxiliando amantibus, 198 sqq.; 212, 240, 245, 246, 322; cf. Ἐρωτες, Amores, 307.
Ἑσπερος, ὁ, Hesperus stella, 111.
Εὐρος, ὁ, Eurus ventus, 315.

Z.

Ζεὺς, Διὸς, ὁ, Juppiter, 8, 137.
Ζέφυρος, ὁ, Zephyrus ventus, 315.
Ζυγίη, ἡ, Jugalis, epitheton Junonis pronubæ, 275.

H.

Ἡρακλῆς, ἦρος, ὁ, Hercules, a Mercurio ductus ad Omphalen, cui serviret, 150.

Ἥρη, ἡ, Juno; Ζυγίη (pronuba), quam in hymenæis invocabant, 275.

Ἡριγένεια, ἡ, (mane nata), Aurora, 332.

Ἥρῳ, οὗς, ἡ, 4, 7; Cupidinis telo percussa, 17 sqq.; Sestias, 20 sq., 24; 29; Veneris sacerdos, in turri maritima habitans, pulcritudine insignis et casitate, 30 sqq.; ejus venustas fusius describitur 55 sqq., 60, 64; omnium juvenum admirationem movet ac libidinem, 69 sqq., 79, 81, Leandri amorem, 89; Leandrum in templi penetralia secuta, 120, amanti minatur, 122 sqq., mox amorem silentio primum, 158 sqq., 167, tum diserte profitetur, simul exponens de parentibus, de timore, ne amoris mysterium aperiat, de nomine suo (186) ac domicilio, turri maritima, 174-195; 220; ex pacto cum Leandro inito sub noctem lychnum de alta turri protendit, 239, 256; quomodo exceperit sponsum, 260-271; cum ipso concubuit, 272 sqq., clam parentibus, 286; 304; per noctem hiemalem sponso frustra expectato, ejus cadavere in scopulis ad turris radices mane conspecto, de turri se præcipitat, 331-333-341.

Ἥως, οὗς, ἡ, Aurora, 3, 281; Dies, 110, 192, 287.

I.

Ἰαρδάνιος, adj. Ἰαρδανίη ὤμφη, Iardania puella, Iardani filia, Omphale, ad quam Mercurius Herculem duxit, 151.

K.

Κρονίων, υἱος, ὁ, Saturni filius, Juppiter, 137.
Κυβέρις, ἡ, Venus, 38, 43, 83, 146, 273, 289; vid. Ἀρροδίτη.
Κύθηρα, τὰ, Cythera insula, unde multi homines Sestum confluerunt festum Veneris celebraturi, 47.
Κυπρίδιος, adj., Venereus; Κυπρίδιη ἑορτή, festum Veneris, Sesti celebratum, 42; Κυπρίδιοι ἄποιοι, consuetudo Venerea, 132.
Κύπρις, ἰδος, ἡ, Venus, 31, 33, 66, 68, 77, 126, 135, 141, 144, 152, 157, 249; vid. Ἀρροδίτη.
Κύπρος, ἡ, Cyprus insula, ejus incolæ Sestum se contulerunt frequentes festum Veneris celebraturi, 46.

Λ.

Λακεδαιμόνων, οἶκος, ἡ, Lacedæmon s. Sparta urbs, 74; vid. Σπάρτη.
Λείανδρος et Λείανδρος, ὁ, Leander, 5, 15; Abydenus, 20 sq., 28; Cupidinis sagitta ictus, 17 sqq.; 25, 27; Herus amore ardet, 86 sqq.; 103, 106; prima nocte virginem amatam in templum trahit, 109-122; puellæ minis minime perterritus, 129, amorem ab ipsa flagitat, 135-157; 168, 170, 172, 196, 201; virgini facile victæ se per noctes Hellespontum tranaturum promittit, lychnumque in alta turri accendi jubet indicem viæ, 203-220; quomodo per mare naverit ex pacto, 233-240-259; quomodo exceptus fuerit a sponsa, 260 sqq., no-

clesque cum ipse transegerit, 272 sqq.; ante lucem Abydum revertitur nando, 283 sqq.; hieme tempestatibus non perterritus, 301; 305; tandem per noctem procellosam viribus deficientibus, diis frustra invocatis, lychno extincto, mortuus in scopulos undis jactus prope turrim Herus, 309-312-319-330.

Αἰανδρος, δ, 28, 86, 109, 170, 172, 196, 220, 259, 311; vid. Αἰάνδρος.

Αἶθνας, δ, Syriæ mons, cujus accolæ Sestum se contulerunt Veneris festo interfuturi, 48.

M.

Μαίλανδον, ὄρος, δ, Milanio, Atalantæ maritus primum repudiatus, deinde magnopere amatus, 154.

Μοῖραι, αἶν, αἰ, Paræ, 307, 322.

N.

Νότος, δ, Notus ventus, 316.

Νύξ, νύξ, ἡ, Nox dea, 232, 281.

O.

Ὀλυμπος, δ, Olympus, deorum sedes, 80.

Ὀπίλη, ἡ, Caligo, Nox, 280

Π.

Ποσειδάων, ὄρος, δ, Neptunus; ad quem Leander tranans Hellespontum tempestatibus agitatum preces mittit, 320.

Σ.

Σηστίας, ἄδος, ἡ, adj. fem., Sestias, Sesta, Ἡρώ, 24; πόλις, i. e. Sestus, 189.

Σηστός, ἡ, urbs Thracia, Hellesponto adjacens e regione Abydi, 4, 16; Herus patria 21; ubi dies festi Veneris et Adonidis agebantur, 43; huc Leander appellebat tranato Hellesponto, 258.

Σίγη, ἡ, Silentium, quasi numen est 280.

Σπάρτη, ἡ, Sparta, urbs Laconicæ, puellis pulcerrimis clara, 74.

Φ.

Φρυγία, ἡ, Phrygiæ incolæ frequentes Sestum profecti sunt ad celebrandum Veneris festum, 50.

X.

Χάρτες, αἰ, Gratia, 63, 64, 65, 77.

Ω.

Ὠρίων, ὄρος, δ, Orion stella, 214.